

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Kaczmarek

Sędziowie: SA Bogusław Tocicki /spr./

SA Andrzej Szliwa

Protokolant: Daria Machnik

przy udziale Andrzeja Roli prokuratora Prokuratury (...) we W.

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2023 r. sprawy:

- 1) **R. T. (1) oskarżonego o czyny z art. 258 § 3 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk oraz art. 296a § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk oraz art. 296a § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 296a § 2 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk oraz art. 270 § 1 kk i art. 296a § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 296a § 2 kk oraz art. 270 § 1 w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 296a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 296a § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kkz art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk**
- 2) **R. L. (1) oskarżonego o czyny z art. 258 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk,**
- 3) **K. D. oskarżonego o czyny z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 2 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 2 kk oraz art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk**
- 4) **G. T. (1) oskarżonego o czyny z art. 258 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 296a § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 296a § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. art. 294 § 1 kk i art. 296a § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk,**
- 5) **R. M. (1) oskarżonej o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk i art. 296a § 2 kk oraz art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk**

6) *D. M. oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 64 § 1 kk*

7) *Z. M. (1) oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk*

8) *J. C. oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk*

9) *D. A. oskarżonej o czyny z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk, z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk, art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk*

10) *D. C. (1) oskarżonej o czyn art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk*

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., G. T. (1), R. M. (1), D. M., Z. M. (1), J. C., D. A. i D. C. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18

oraz na skutek apelacji wniesionej przez obrończynię oskarżonego R. T. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22

I. zmienia zaskarżone wyroki Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. (1) w ten sposób, że:

a) *przyjmuje, że przestępstw przypisanych w punktach: II i III części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: II, III, IV, V, VI, VII, XI i XII części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18) oskarżony R. T. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;*

b) *przyjmuje, że przestępstw przypisanych w punkcie V części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: IX, X, XIII i XIV części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18) oskarżony R. T. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;*

c) stwierdza, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu R. T. (1) w punkcie VII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18;

II. zmienia zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego R. L. (1) w ten sposób, że:

a) przyjmuje, że przestępstw przypisanych w punktach: IX i X części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII i XXVIII części wstępnej tegoż wyroku) oskarżony R. L. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) stwierdza, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu R. L. (1) w punkcie XI części rozstrzygającej tegoż wyroku;

III. zmienia zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego K. D. w ten sposób, że:

a) przyjmuje, że przestępstw przypisanych w punktach: XXIII i XXIV części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: LIV i LV części wstępnej tegoż wyroku) oskarżony K. D. dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 19 listopada 2014r. godz. 20.25 do dnia 20 listopada 2014r.;

b) stwierdza, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu K. D. w punkcie XXV części rozstrzygającej tegoż wyroku;

IV. na podstawie art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w całości w stosunku do oskarżonych: G. T. (1) (T.) oraz R. M. (1) i sprawę obojga tych oskarżonych przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Świdnicy;

V. zmienia zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego D. (...) (...) w ten sposób, że orzeczoną w stosunku do tego oskarżonego karę, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., przypisane w punkcie LXII części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisane w punkcie XCVII części wstępnej tegoż wyroku), na podstawie art. 60 § 3 k.k. nadzwyczajnie łagodzi i za to przestępstwo, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., po zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

VI. zmienia zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego Z. M. (1) (M.) w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1

k.k., wykonanie orzeczonej wobec niego, w punkcie LXVI części rozstrzygającej, kary 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

VII. zmienia zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonej D. A. w ten sposób, że:

a) **przyjmuje, że przestępstw przypisanych w punktach: LXX i LXXI części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: CVII, CVIII i CIX części wstępnej tegoż wyroku) oskarżona D. A. dopuściła się warunkach ciąggu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

b) **stwierdza, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonej D. A. w punkcie LXXXIII części rozstrzygającej tegoż wyroku;**

VIII. w pozostałej części zaskarżone wyroki Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. (1) utrzymuje w mocy;

IX. w pozostałej części zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonych: R. L. (1), K. D., D. (...) ((...)), Z. M. (1) (M.) i D. A. utrzymuje w mocy;

X. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonych: J. C. i D. C. (1) ;

XI. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 91 § k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., łączy kary orzeczone w stosunku do wymienionych poniżej oskarżonych w zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 odpowiednio:

a) **wobec oskarżonego R. T. (1) – łączy kary wymierzone w punktach: I, IV i VI części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz kary wymierzone w punkcie I podpunkty: „a” i „b” niniejszego wyroku i orzeka wobec oskarżonego R. T. (1) karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 21 lipca 2014r. godz. 15.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;**

b) **wobec oskarżonego R. L. (1) – łączy kary wymierzone w punkcie VIII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz kary wymierzone w punkcie II podpunkt „a” niniejszego wyroku i orzeka wobec oskarżonego R. L. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 22 września 2014r. godz. 12.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;**

c) **wobec oskarżonej D. A. – łączy kary wymierzone w punkcie LXXII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz karę wymierzoną w punkcie VII podpunkt „a” niniejszego wyroku i orzeka wobec oskarżonej D. A. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia jej wolności w tej sprawie od dnia 21 lipca 2014r. godz. 6.20 do dnia 3 października 2014r.;**

XII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej D. A. , w punkcie XI podpunkt „c” niniejszego wyroku, kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszona na okres 2 (dwóch) lat próby;

XIII. zasądza od Skarbu Państwa, tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu wymienionym oskarżonym w postępowaniu odwoławczym, po 1.200,- (jednym tysiącu dwieście) złotych, w tym podatek VAT, na rzecz:

a) **adw. A. S. za obronę oskarżonego R. T. (1);**

b) **adw. M. N. za obronę oskarżonego Z. M. (1);**

c) **adw. J. J. (1) za obronę oskarżonego J. C.;**

XIV. zwalnia oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. (...) ((...)), Z. M. (1) (M.), J. C. (...) ((...)), D. A. i D. C. (2) od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, obciążając Skarb Państwa wydatkami postępowania odwoławczego, w tym zwalnia oskarżonych:

a) **R. T. (1), R. L. (1), K. D. i D. A. od przypadających na nich opłat za obie instancje;**

b) **D. (...) ((...)), Z. M. (1) (M.), J. C. (C.) i D. C. (2) od przypadających na nich opłat za drugą instancję.**

UZASADNIENIE

I. Mimo wymogów określonych w przepisie art. 99a § 1 k.p.k., a także w przepisach Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 listopada 2019r. w sprawie wzorów formularzy uzasadnień wyroków oraz sposobu ich wypełniania (Dz.U z 2019r. poz. 2349), w niniejszej sprawie odstąpiono od opracowania uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego na formularzu UK, sporządzając uzasadnienie wyroku w sposób tradycyjny. Odstępstwo od tej zasady podyktowane zostało koniecznością zagwarantowania stronom postępowania prawa do rzetelnego procesu, który obejmuje także postępowanie odwoławcze, a to w kontekście art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw i Podstawowych Wolności.

Było to podyktowane tym, że forma oraz treść formularza w realiach niniejszej sprawy skutkowałaby niemożnością dotrzymania konwencyjnego standardu rzetelnego procesu. Należy podzielić stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w wyroku z dnia 11 sierpnia 2020r. (sygn. akt I KA 1/20), w który to, w ślad za prof. P. H. (por. „Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, Komentarz, tom I red. L. Garlicki, Warszawa 2010, str. 305-306) uznał, że „wprawdzie prawo do dwuinstancyjnego rozpoznania sprawy karnej nie wynika wprost z art. 6 Konwencji, jest jednak oczywiste, że skoro w systemie prawa polskiego umieszczono prawo do zaskarżenia wyroku wydanego w pierwszej instancji, to takie państwo – strona Konwencji przewidując możliwość wniesienia apelacji od wyroku, musi zapewnić do niej skuteczny dostęp, a co za tym idzie musi gwarantować odpowiednimi instrumentami procesowymi rzetelność samego postępowania odwoławczego”, a w konsekwencji, iż „aby nie doszło do naruszenia prawa strony do rzetelnego procesu sądowego (na etapie odwoławczym) opisanego w art. 6 ust. 1 EKPC, tak, jak jest on ujmowany i tłumaczony przez orzecznictwo ETPC, zwłaszcza że w systemie prawa polskiego istnieje nadzwyczajny środek zaskarżenia (kasacja), który może być oparty na naruszeniu prawa procesowego (w tym naruszeniu art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.), konieczne jest by kontrola ta w aspekcie standardu konwencyjnego realizowana była przez sąd odwoławczy, jak też i Sąd Najwyższy w ramach postępowania kasacyjnego”. Nie ulega przecież wątpliwości, iż kontrola ta może być dokonana jedynie poprzez zapoznanie się z argumentami sądu, przemawiającymi za przyjętym rozstrzygnięciem. Tym samym jakość uzasadnienia wyroku jest istotnym elementem prawa. Obligatoryjne nakazanie sporządzenia uzasadnień w formie formularzy (art. 99a § 1 k.p.k.), nie dawałoby w realiach niniejszej sprawy właściwego instrumentarium procesowego dla zrealizowania standardu prawa

do rzetelnego procesu, gdyż niejednokrotnie, zwłaszcza w sprawach wieloosobowych i wielowątkowych, zarzuty ujęte w części wstępnej apelacji nie przystają do jej wniosków lub wykluczają się od strony formalnoprawnej, czy pozostają oderwane od wskazanej podstawy odwoławczej, bądź też formułowane są dopiero w uzasadnieniu.

W omawianej sprawie zakres podmiotowo-przedmiotowy sprawy, sposób sporządzenia apelacji (w tym charakter podniesionych zarzutów), w odniesieniu do przedmiotu samej sprawy oraz tych elementów, które musiały być brane pod uwagę z urzędu, prowadzi do wniosku, że sporządzenie uzasadnienia na formularzu UK 2 skutkowałoby niemożnością rzetelnego i konkretnego ustosunkowania się w toku postępowania do każdego istotnego argumentu zawartego w apelacji stron, a przede wszystkim przedstawienia konkluzji, które dla stron byłyby czytelne i wskazywałyby w jaki sposób dany wniosek został wyprowadzony.

Uzasadnienie stanowiska tut. Sądu stanowią nadto orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego oraz ETPC. Zważyć bowiem należy, że w sytuacji, kiedy art. 91 ust. 2 Konstytucji RP stanowi, iż „umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową” oraz wobec jednoczesnego stwierdzenia, że formularz nie pozwala na realizowanie obowiązku wynikającego z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k. zaniechanie sporządzenia uzasadnienia formularzowego okazało się konieczne.

Sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób tradycyjny znajduje oparcie w stanowisku Trybunału Konstytucyjnego wyrażonym w wyroku z dnia 19.12.2006r. w sprawie P 37/05 (OTK-A 2006/11/177). Stosowany zatem wprost przepis art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw i Podstawowych Wolności (Dz.U z 1993r., poz. 61, poz. 284 ze zm.) obliuguje sąd drugiej instancji do odniesienia się w uzasadnieniu wyroku do każdego istotnego – na tle konkretnej sprawy – argumentu. Tym samym brak odniesienia do takiej argumentacji stanowi o naruszeniu standardu rzetelnego procesu (tak m.in. ETPC w wyroku z 9.12.199r. Riuz Torija przeciwko Hiszpanii, A. 303-A, w: M.A. Nowicki: „Europejski Trybunał Praw Człowieka, Orzecznictwo, tom 1, Zakamycze 2001, s. 515- 516 i SN w wyroku z 16.01.2007r., sygn. akt V KK 328/06, z 6.04.2011r., sygn. akt V KK 368/10 i inne). Podobne stanowisko przedstawił Trybunał Konstytucyjny na tle art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, wskazując że uzasadnienie orzeczeń jest decydującym komponentem prawa do rzetelnego procesu sądowego i podstawą kontroli zewnętrznej orzeczenia przez organ wyższej instancji, bowiem dokumentuje argumenty przemawiające za przyjętym rozstrzygnięciem (wyrok TK z 16.01.2006r., sygn. SK 30/05, OTK-A 2006, nr 1 poz. 2, teza 4.3 uzasadnienia).

Mając powyższe na uwadze, uwzględniając także stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w sprawie P 37/05 oraz Sądu Najwyższego przedstawione w sprawie I KA 1/20, formułujące obowiązek sądu odwoławczego do każdorazowej oceny, w związku z kategoriycznym brzmieniem art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k., czy w danej sprawie może sporządzić uzasadnienie swojego wyroku na formularzu UK 2, nie naruszając podstawowych gwarancji strony do rzetelnego procesu odwoławczego, Sąd Apelacyjny w sprawie omawianej odstąpił od sporządzenia uzasadnienia w formie przewidzianej w art. 99a § 1 k.p.k.

II. Sąd odwoławczy ograniczył uzasadnienie swojego wyroku wyłącznie w odniesieniu do oskarżonych: G. T. (1) i R. M. (1), w stosunku do których uchylono wyrok Sąd I instancji, co nakazywało z urzędu sporządzenie uzasadnienia wyroku (art. 457 § 2 k.p.k. a contrario), jak również u odniesieniu do oskarżonych: R. T. (1) i R. L. (1), których obrończynie złożyły wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku (art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 k.p.k. i art. 423 k.p.k.). Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożyła także obrończyni oskarżonej R. M. (1).

Nie było podstaw prawnych i potrzeby opracowania uzasadnienia wyroku w stosunku do pozostałych oskarżonych: K. D., D. M., Z. M. (1), J. C., D. A. i D. C. (1), gdyż ani oskarżyciel publiczny, ani wymienieni oskarżeni i ich obrońcy nie wystąpili o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 kwietnia 2023r. sygn. akt II AKA – 66/23.

Prokurator Prokuratury (...) skierował do Sądu Okręgowego w Świdnicy akt oskarżenia wobec szeregu oskarżonych, w tym między innymi przeciwko:

1) **R. T. (1) o to, że:**

I. w okresie od sierpnia 2010r. do grudnia 2011r. w W. i we W. woj. (...), założył, kierował oraz brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził G. T. (1), R. L. (1), Ł. R., H. S., mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów w banku (...) S. A. z siedzibą w W., Oddział we W., przy użyciu podrobionych uprzednio, nierzetelnych dokumentów oraz w związku z wręczaniem korzyści majątkowych dla pracownika banku w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.;

II. w dniach od 11 do 13 października 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 68.500 zł Bank (...) S. A. z siedzibą w W. w ten sposób, że przedkładając pisemne nierzetelne wnioski o pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 8.500 zł oraz jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu podrobione uprzednio cztery zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą we W., raporty ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień i październik 2010r., obiecując udzielić a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez Z. M. (2) w błąd, co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

III. w dniu 21 stycznia 2011r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, że przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt o nr (...) oraz jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu podrobione uprzednio zaświadczenie o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w Ś., druki ZUS RCA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010r. oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku oraz wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez E. J. (1) w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

IV. w dniach od 3 do 4 listopada 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemne, nierzetelne wnioski o udzielenie kredytów oraz własnoręcznie podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. w L. oraz druki ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień, październik 2010r., poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie

ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez D. B., a to o nr (...) na kwotę 20 000 zł, o nr (...) na kwotę 20 000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, o nr (...) na kwotę 5.000 zł w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

V. w dniach od 17 do 18 listopada 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., druki ZUS RMUA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez K. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

VI. w dniu 17 grudnia 2010r. we W. i w W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemne nierzetelne wnioski o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie Usługi (...) - M. z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące październik, listopad, grudzień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków przy zawarciu dwóch umów kredytu przez A. K., a to nr (...) na kwotę 40.000 zł oraz nr (...) na kwotę 35.000 zł oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) korzyść majątkową w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

VII. w dniach od 5 do 7 stycznia 2011r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie PPHU (...) z siedzibą w T. oraz druki ZUS RMUA za miesiące październik, listopad i grudzień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł

zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) korzyść majątkową w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez R. S. w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

VIII. w dniach od 5 do 7 lipca 2011r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 300.000 zł w ten sposób, że przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt szybka linia kredytowa oraz poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu dokumenty dotyczące sytuacji finansowej i gospodarczej (...) sp. z o. o. z siedzibą w J. za lata 2009 i 2010 w postaci zeznania podatkowego CIT 8 za 2009r., zeznania podatkowego CIT 8 za 2010r., rachunków zysków i strat oraz sprawozdań finansowych, udzielając obietnicy, a w dniu podpisania umowy, tj. 7 lipca 2011r. korzyść majątkową w wysokości 30.000 zł pozostającemu w stosunku pracy z Bankiem (...) S. A. z siedzibą w W. G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził osobę upoważnioną z ramienia banku do rozporządzenia mieniem w błąd, co do sytuacji gospodarczej i finansowej spółki, możliwości i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

IX. w dniach od 30 września do 8 października 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio własnoręcznie w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez R. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

X. w dniach od 21 do 23 września 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio własnoręcznie dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych

mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez M. S. (1) w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XI. w dniach od 5 do 9 sierpnia 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia, jako autentyczne dokumenty w postaci w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez Z. P. w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XII. w dniach 31 sierpnia i 1 września 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec, lipiec i wrzesień 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez R. F. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XIII. w dniach od 18 do 20 sierpnia 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione własnoręcznie uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez W. B. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XIV. w dniach od 10 do 12 sierpnia 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione własnoręcznie uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące maj, czerwiec, lipiec 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez E. S. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XV. w okresie od 31 stycznia 2012r. do 3 lutego 2012r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł w ten sposób, iż przedkładając nierzetelne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu H. B. w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w J., pisemny wniosek o udzielenie kredytu, formularze ZUS RCA za miesiące październik, listopad, grudzień 2011r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy kredytu w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

2) **R. L. (1) o to, że:**

XV. w okresie od sierpnia 2010r. do grudnia 2011r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził G. T. (1), R. T. (1), Ł. R., H. S., mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów w banku (...) S. A. z siedzibą w W., Oddział we W. przy użyciu podrobionych uprzednio, nierzetelnych dokumentów oraz w związku z wręczaniem korzyści majątkowych dla pracownika banku w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

XVI. w dniach od 11 do 13 października 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 68.500 zł Bank (...) S. A. z siedzibą w W. w ten sposób, że przedkładając pisemne nierzetelne wnioski o pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 8.500 zł oraz jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu podrobione uprzednio cztery zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą we W., raporty ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień i październik 2010r., obiecując udzielić a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w

zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez Z. M. (2) w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XVII. w dniu 21 stycznia 2011r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, że przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt o nr (...) oraz jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu podrobione uprzednio zaświadczenie o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w Ś., druki ZUS RCA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010r. oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku oraz wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez E. J. (1) w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XVIII. w dniach od 3 do 4 listopada 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemne, nierzetelne wnioski o udzielenie kredytów oraz własnoręcznie podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. w L. oraz druki ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień, październik 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez D. B., a to o nr (...) na kwotę 20.000 zł, o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, o nr (...) na kwotę 5.000 zł w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XIX. w dniach od 17 do 18 listopada 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., druki ZUS RMUA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień

i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez K. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XX. w dniu 17 grudnia 2010r. we W. i w W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemne nierzetelne wnioski o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie Usługi (...) - M. z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące październik, listopad, grudzień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków przy zawarciu dwóch umów kredytu przez A. K., a to nr (...) na kwotę 40.000 zł oraz nr (...) na kwotę 35.000 zł oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) korzyść majątkową w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XXI. w dniach od 5 do 7 stycznia 2011r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie PPHU (...) z siedzibą w T. oraz druki ZUS RMUA za miesiące październik, listopad i grudzień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) korzyść majątkową w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez R. S. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XXII. w dniach od 30 września do 8 października 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych

mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez R. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XXIII. w dniach od 21 do 23 września 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez M. S. (1) w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XXIV. w dniach od 5 do 9 sierpnia 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez Z. P. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XXV. w dniach 31 sierpnia i 1 września 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec, lipiec i wrzesień 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez R. F. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XXVI. w dniach od 18 do 20 sierpnia 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez W. B. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

XXVII. w dniach od 10 do 12 sierpnia 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. , raporty ZUS RMUA za miesiące maj, czerwiec, lipiec 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez E. S. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

3) **K. D. o to, że:**

LIV. w dniu 30 września 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące czerwiec, lipiec, sierpień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, oraz wręczając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez R. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A.,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

LV. w dniu 23 września 2010r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) R. B. z siedzibą w W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, oraz wręczając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez M. S. (1) w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A.,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

4) **G. T. (1) (T.) o to, że:**

LVI. w okresie od sierpnia 2010r. do grudnia 2011r. w W. i we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził R. T. (1), R. L. (1), Ł. R., H. S., mającej na celu popełnienie szeregu przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów w banku (...) S. A. z siedzibą w W., Oddział we W., przy użyciu podrobionych uprzednio, nierzetelnych dokumentów oraz w związku z przyjmowaniem korzyści majątkowych w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącego obowiązku,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

LVII. w dniach od 11 do 13 października 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 68.500 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w następnym w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął nierzetelne pisemne wnioski o pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 8.500 zł wraz z podrobionymi uprzednio w celu użycia jako autentyczne czterema zaświadczeniami o zatrudnieniu i zarobkach w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. na nazwisko Z. M. (2) oraz drukami ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień, październik 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności istotnych dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, a następnie działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył te dokumenty do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu osoby zawierającej umowy kredytu, czym działał na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LVIII. w dniu 21 stycznia 2011r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął nierzetelny pisemny wniosek o kredyt o nr (...), do którego przedłożono jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu, podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne zaświadczenie o zatrudnieniu E. J. (1) w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w Ś. oraz raporty ZUS RCA za

miesiące wrzesień, październik, listopad 2010r., a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działała na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296 a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LIX. w dniu 4 listopada 2010r. we W. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął cztery pisemne nierzetelne wnioski o kredyty, do których załączono podrobione uprzednio w celu użycia, jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. w L. oraz druki ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień, październik 2010r. na nazwisko D. B., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumenty dotyczące czterech umów kredytu, a to o nr (...) na kwotę 20.000 zł, o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, o nr (...) na kwotę 5.000 zł do akceptacji dyrektorowi Banku, przez co wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej wymienionego kredytobiorcy i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LX. w dniu 18 listopada 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając, jako pracownik Banku, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł w ten sposób, iż w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł, (...) na kwotę 10.000 zł przyjął od osób współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemne nierzetelne wnioski o kredyt wraz z podrobionymi uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia K. G. i osiągniętych zarobków, a następnie przedkładając te dokumenty dyrektorowi Banku w celu akceptacji wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej strony umowy i zamiaru zapłaty przez nią wymagalnych rat kredytu, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXI. w dniu 17 grudnia 2010r. we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przyjął od osób współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemne nierzetelne wnioski o kredyt wraz z podrobionymi uprzednio w celu użycia, jako autentyczne dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu A. K. w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą

we W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące październik, listopad, grudzień 2010r., poświadczającymi nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, a następnie przedkładając te dokumenty w ramach obowiązków służbowych dyrektorowi Banku do akceptacji w celu zawarcia dwóch umów kredytu, a to o nr (...) na kwotę 40.000 zł oraz o nr (...) na kwotę 35.000 zł, wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXII. w dniu 7 stycznia 2011r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przyjął od osób współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemny nierzetelny wniosek o kredyt wraz z podrobionymi uprzednio w celu użycia, jako autentyczne dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie PPHU (...) z siedzibą w T. oraz drukami ZUS RMUA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010r., poświadczającymi nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia R. J. (obecnie S.) i osiąganych przez nią zarobków, a następnie przedkładając te dokumenty w ramach obowiązków służbowych dyrektorowi Banku do akceptacji, wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXIII. w dniach od 5 do 7 lipca 2011r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o znacznej wartości w kwocie 300.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w dniu podpisania umowy kredytu korzyść majątkową w wysokości 30.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął nierzetelny pisemny wniosek o (...) sp. z o. o. z siedzibą w J., do którego przedłożono nierzetelne, istotne dla uzyskania kredytu, dokumenty dotyczące sytuacji finansowej i gospodarczej spółki za lata 2009 i 2010 w postaci zeznania podatkowego CIT 8 za 2009r., zeznania podatkowego CIT 8 za 2010r., rachunków zysków i strat oraz sprawozdań finansowych a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej spółki oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działała na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXIV. w dniu 8 października 2010r. we W. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął cztery pisemne nierzetelne wnioski R. G. o zawarcie umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, do których przedłożono jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu, podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA

za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010r., a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej wskazanego kredytobiorcy oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXV. w dniu 23 września 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemny nierzetelny wniosek o kredyt o nr (...), do którego przedłożono, jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu, podrobione uprzednio w celu użycia, jako autentyczne zaświadczenie o zatrudnieniu M. S. (1) w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W. oraz druki ZUS RMUA za miesiąc lipiec, sierpień, wrzesień 2010r. a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXVI. w dniu 9 sierpnia 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemny nierzetelny wniosek o kredyt na nazwisko Z. P., do którego przedłożono podrobione uprzednio jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu, nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu Z. P. w przedsiębiorstwie PHU (...) z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010r., a następnie działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej kredytobiorcy oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXVII. w dniu 1 września 2010r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemny nierzetelny wniosek o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu R. F. w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec, lipiec i wrzesień 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, a następnie działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej kredytobiorcy oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXVIII. w dniu 20 sierpnia 2010r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemny nierzetelny wniosek o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu W. B. w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, a następnie działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej kredytobiorcy oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXIX. w dniu 12 sierpnia 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął pisemny nierzetelny wniosek o kredyt o nr (...), do którego przedłożono jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu, podrobione uprzednio zaświadczenie o zatrudnieniu E. S. w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. oraz drukami ZUS RMUA za miesiąc maj, czerwiec, lipiec 2010r. a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działała na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXX. w okresie od 6 czerwca 2011r. do 8 czerwca 2011r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 44.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął nierzetelne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu J. S. w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w J., pisemny wniosek o udzielenie kredytu, formularze ZUS RCA za miesiące marzec, kwiecień, maj 2011r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działała na szkodę wymienionego Banku, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXXI. w dniach od 12 do 19 września 2013r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako pracownik banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o znacznej wartości w kwocie 300.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu korzyść majątkową w wysokości 30.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął nierzetelny pisemny wniosek o kredyt spółki (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. do którego przedłożono nierzetelne, istotne dla uzyskania kredytu, dokumenty dotyczące sytuacji finansowej i gospodarczej spółki, poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu dokumenty za lata 2011 i 2012 w postaci zeznań podatkowych CIT 8 za 2011 i 2012r., rachunków zysków i strat oraz sprawozdań finansowych, przez co wprowadził dyrektora banku do rozporządzenia mieniem w błąd co do sytuacji gospodarczej i finansowej spółki, możliwości i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXXII. w dniu 16 września 2013r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 180.000 zł w postaci udzielenia gwarancji bankowej w związku z zawartą umową kredytu pomiędzy Bankiem (...) S. A. a (...) sp. z o. o. w kwocie 300.000 zł w ten sposób, iż jako pracownik Banku (...) S. A. z siedzibą w W., którego łączyła z pokrzywdzonym Bankiem (...) S. A. o udzielanie gwarancji w ramach zabezpieczenia kredytów udzielanych na wsparcie małych i średnich przedsiębiorców, przyjął pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie gwarancji, w którego treści wskazano okoliczność istotną dla udzielenia poręczenia, iż udzielony kredyt przeznaczony będzie na sfinansowanie bieżącej działalności kredytobiorcy (...) sp. z o. o. z siedzibą we W., co nie polegało na prawdzie, przez co wprowadził go w błąd co do przeznaczenia udzielonego kredytu, zdolności kredytowej kredytobiorcy oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

LXXIII. w okresie od 29 listopada do 6 grudnia 2010r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 65.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął nierzetelne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu M. Z. (1) w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W., druki ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień i październik 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, pisemny wniosek o udzielenie kredytu, a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działała na szkodę wymienionego Banku, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

LXXIV. w okresie od 3 do 8 grudnia 2010r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik Banku doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 70.000 zł w ten sposób, iż przyjął od współdziałających w popełnieniu przestępstwa obietnicę, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie ciążącym obowiązkom oraz przyjął nierzetelne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu D. G. (1) w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W., druki ZUS RMUA za miesiąc listopad 2010r., poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania

kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, pisemny wniosek o udzielenie kredytu, a następnie, działając w ramach obowiązków służbowych przedłożył dokumentację do akceptacji dyrektorowi Banku i wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego Banku, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

5) **R. M. (1) o to, że:**

LXXXIX. w dniach od 12 do 19 września 2013r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 300.000 zł w ten sposób, że przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt szybka linia kredytowa oraz poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu dokumenty dotyczące sytuacji finansowej i gospodarczej (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. za lata 2011 i 2012 w postaci zeznań podatkowych CIT 8 za 2011 i 2012r., rachunków zysków i strat, sprawozdań finansowych oraz podrobiony uprzednio przez nieustaloną osobę dokument w postaci opinii banku (...) S. A. udzielając pozostającemu w stosunku pracy z Bankiem (...) S. A. z siedzibą w W. G. T. (1) obietnicę, a w dniu podpisania umowy korzyść majątkową w wysokości 30.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku, wprowadziła osobę upoważnioną z ramienia banku do rozporządzenia mieniem w błąd co do sytuacji gospodarczej i finansowej spółki, możliwości i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XC. w dniu 16 września 2013r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 180.000 zł w postaci udzielenia gwarancji bankowej w związku z zawartą umową kredytu pomiędzy Bankiem (...) S. A. a (...) sp. z o. o. w kwocie 300.000 zł w ten sposób, iż przedłożyła pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie gwarancji, w którego treści wskazano okoliczność istotną dla udzielenia poręczenia, iż udzielony kredyt przeznaczony będzie na sfinansowanie bieżącej działalności kredytobiorcy (...) sp. z o. o. z siedzibą we W., co nie polegało na prawdzie, przez co wprowadziła go w błąd co do przeznaczenia udzielonego kredytu, zdolności kredytowej kredytobiorcy oraz zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

6) **D. (...) o to, że:**

XCVII. w dniu 7 stycznia 2011r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł w ten sposób, iż przedkładając podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie PPHU (...) z siedzibą w T. oraz druki ZUS RMUA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej R. J. (obecnie S.) i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście we Wrocławiu z dnia 12 lipca 2005r., sygn. akt V K 1168/05, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 16 lutego 2006r., V K 2841/05 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu (...) z dnia 17 lipca 2008r. X K 406/08 na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary weszły w skład wyroku łącznego Sądu (...) z dnia 19 czerwca 2009r., II K 19/09, a orzeczoną

nim karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy odbył w okresie od 22 kwietnia 1997r. do 24 kwietnia 1997r., od 23 października 2008r. do 28 stycznia 2010r.,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

7) **Z. M. (1) o to, że:**

CIII. w dniach od 10 do 12 sierpnia 2010r. we W. i w W. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu, podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące maj, czerwiec i lipiec 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków przez E. S., wprowadził go w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu podczas zawierania przez wskazanego kredytobiorcę umowy,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

8) **J. C. o to, że:**

CVI. w okresie od 29 listopada do 6 grudnia 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych dwóch umów kredytu pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu, podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W., druki ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień i październik 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, wprowadził osobę upoważnioną do działania w imieniu pokrzywdzonego w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

9) **D. A. o to, że:**

CVII. w dniu 22 grudnia 2010r. we W., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie, wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu D. S. w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za wrzesień, październik i listopad 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, zawierając umowę kredytu wprowadziła go w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

CVIII. w okresie od 9 do 10 maja 2011r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie H. K. o dochodach, wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobiony uprzednio i poświadczający nieprawdę dokument w postaci zeznania podatkowego za rok 2010 PIT 36 z pieczętką, z której wynika, iż został on złożony w Urzędzie Skarbowym we W. w dniu 21 kwietnia 2011r., w którym podał nieprawdziwe dane w zakresie osiągniętego przychodu, dochodu oraz zysku, mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, zawierając umowę kredytu wprowadziła pracownika upoważnionego

do działania w imieniu pokrzywdzonego w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

CIX. w okresie od 29 listopada do 6 grudnia 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych dwóch umów kredytu pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu, podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W., druki ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień i październik 2010r., poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania przez M. Z. (1) kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, wprowadziła osobę upoważnioną do działania w imieniu pokrzywdzonego w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

CX. w okresie od 3 do 8 grudnia 2010r. we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych czterech umów kredytu pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu, podrobione własnoręcznie zaświadczenie o zatrudnieniu wystawione przez (...) z dnia 22 listopada 2010r., oraz podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W., umowę o pracę zawartą z wymienionym pracodawcą z dnia 1 lutego 2010r., informację o warunkach zatrudnienia datowaną na dzień 1 lutego 2012r. oraz druki ZUS RMUA za miesiąc listopad 2010r., poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania przez D. G. (2) kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, wprowadziła osobę upoważnioną do działania w imieniu pokrzywdzonego w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

10) **D. C. (1) o to, że:**

CXI. w dniu 22 grudnia 2010r. we W., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie, wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu D. S. w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za wrzesień, październik i listopad 2010r., poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, zawierając umowę kredytu wprowadziła go w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 7 października 2020r. sygn. akt III K – 30/20 Sąd Okręgowy w Świdnicy orzekł następująco :

I. uznał oskarżonego **R. T. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 258 § 3 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności (**punkt I części rozstrzygającej tego wyroku**);

II. uznał oskarżonego **R. T. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: II, IV, V, VI, XI, XII części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i z art. 296 a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12

k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt II części rozstrzygającej tego wyroku**);

III. uznał oskarżonego **R. T. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: III i VII części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za oba te czyny, przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt III części rozstrzygającej tego wyroku**);

IV. uznał oskarżonego **R. T. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt IV części rozstrzygającej tego wyroku**);

V. uznał oskarżonego **R. T. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: X, XIII i XIV części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt V części rozstrzygającej tego wyroku**);

VI. uznał oskarżonego **R. T. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (**punkt VI części rozstrzygającej tego wyroku**);

VII. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wymierzył oskarżonemu **R. T. (1)** karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt VII części rozstrzygającej tego wyroku**);

VIII. uznał oskarżonego **R. L. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt VIII części rozstrzygającej tego wyroku**);

IX. uznał oskarżonego **R. L. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XVII, XIX, XX, XXI, XXIII części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt IX części rozstrzygającej tego wyroku**);

X. uznał oskarżonego **R. L. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XVIII, XXII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXVIII części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (**punkt X części rozstrzygającej tego wyroku**);

XI. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. wymierzył oskarżonemu **R. L. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności (**punkt XI części rozstrzygającej tego wyroku**);

XII. uznał oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LIV części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt XXIII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XIII. uznał oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LV części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (**punkt XXIV części rozstrzygającej tego wyroku**);

XIV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wymierzył oskarżonemu K. D. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt XXV części rozstrzygającej tego wyroku**);

XV. uznał oskarżonego **G. T. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LVI części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (**punkt XXVI części rozstrzygającej tego wyroku**);

XVI. uznał oskarżonego **G. T. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: LVII, LIX, LX, LXI, LXIV części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296 a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych) (**punkt XXVII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XVII. uznał oskarżonego **G. T. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: LVIII, LXII, LXV, LXVI, LXVII, LXVIII, LXIX, LXX, LXXIII, LXXIV części wstępnej wyroku, przyjmując, iż wysokość szkody wyrządzona czynem LXXIII wynosi 60.000 zł, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296 a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt XXVIII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XVIII. uznał oskarżonego **G. T. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: LXIII, LXXI części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 296 a § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za oba te czyny, przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt XXIX części rozstrzygającej tego wyroku**);

XIX. uznał oskarżonego **G. T. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXII części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt XXX części rozstrzygającej tego wyroku**);

XX. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wymierzył oskarżonemu **G. T. (1)** karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności (**punkt XXXI części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXI. uznał oskarżoną **R. M. (1)** za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXXIX części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 296 a § 2 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (**punkt LI części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXII. uznał oskarżoną **R. M. (1)** za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie XC części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.

wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt LII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wymierzył oskarżonej **R. M. (1)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (**punkt LIII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXIV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wykonanie wymierzonej oskarżonej **R. M. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) (**punkt LIV części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXV. uznał oskarżonego **D. M.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XCVII części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt LXII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXVI. uznał oskarżonego **Z. M. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CIII części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt LXVI części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXVII. uznał oskarżonych: **M. Z. (1)** i **J. C.** za winnych popełnienia zarzucanych im czynów opisanych w punktach: CV i CVI części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., z tym że przyjmuje, iż wysokość szkody wyrządzona tymi czynami wynosi 60.000 zł i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył im kary:

- **M. Z. (1)** – 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

- **J. C.** – 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt LXVIII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXVIII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wykonanie wymierzonej oskarżonemu **J. C.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) (**punkt LXIX części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXIX. uznał oskarżoną **D. A.** za winną popełnienia czynów opisanych w punktach: CVII i CVIII części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za oba te czyny, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (**punkt LXX części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXX. uznał oskarżoną **D. A.** uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie CIX części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., z tym że przyjmuje, iż wysokość szkody wyrządzonej tym przestępstwem wynosi 60.000 zł i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt LXXI części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXI. uznał oskarżoną **D. A.** za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie CX części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (**punkt LXXII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXII. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wymierzył oskarżonej **D. A.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt LXXIII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXIII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wykonanie wymierzonej oskarżonej **D. A.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) (**punkt LXXIV części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXIV. uznał m.in. oskarżoną **D. C. (1)** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanych w punkcie CXI, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt LXXV części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. wykonanie wymierzonej m.in. oskarżonej **D. C. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) (**punkt LXXVI części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXVI. na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **G. T. (1)**, w związku ze skazaniem go za przestępstwa opisane w punktach: od LVI do LXXIV części wstępnej wyroku, zakaz zajmowania stanowisk w bankach i instytucjach parabankowych, związanych z udzielaniem kredytów i pożyczek oraz obsługą finansową osób fizycznych, prawnych i podmiotów gospodarczych na okres lat 5 (pięciu) (**punkt LXXXII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXVII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego **G. T. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowych osiągniętych z popełnienia przestępstw opisanych w punktach: LVII-LXXI oraz LXXIII i LXXIV części wstępnej wyroku w łącznej kwocie 135.000 zł (sto trzydzieści pięć tysięcy złotych) (**punkt LXXXIII części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXVIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k.:

a) orzekł solidarnie od oskarżonych: **G. T. (1)**, **M. W. (1)**, **T. K. (1)** i **R. M. (1)** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przypisanymi im przestępstwami opisanymi w punktach: LXXII, LXXVII, LXXXIII i XC części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) z siedzibą w W. kwoty 180.000 zł (sto osiemdziesiąt tysięcy złotych);

b) orzekł na rzecz Banku (...) S.A. z/s w W. solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1)**, **G. T. (1)**, **R. L. (1)**, **Ł. R.** i **D. B.** kwotę 65.000 zł (sześćdziesiąt pięć tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: IV, XIX, XLIII, LIX i XCII części wstępnej wyroku;

c) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1)**, **G. T. (1)**, **R. L. (1)**, **Ł. R.**, **M. R.** i **K. G.** kwotę 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: V, XX, XLIV, LX, XCIII i XCIV części wstępnej wyroku;

d) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1)**, **G. T. (1)**, **R. L. (1)**, **Ł. R.**, **D. M.** i **R. S.** kwotę 75.000 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych), tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: VII, XXII, XLV, LXII, XCV i XCVII części wstępnej wyroku;

e) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1)**, **G. T. (1)**, **R. L. (1)** i **Ł. R.** kwotę 155.000 zł (sto pięćdziesiąt pięć tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: XI, XII, XXV, XXVI, XLVII, XLVIII, LXVI i LXVII części wstępnej wyroku;

f) orzekł solidarnie od oskarżonych **R. T. (1)**, **G. T. (1)**, **R. L. (1)** i **A. K.** kwotę 75.000 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: VI, XXI, LXI i XCVIII części wstępnej wyroku;

g) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1), G. T. (1), R. L. (1)**, E. S. i **Z. M. (1)** kwotę 80.000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: XIV, XXVIII, LXIX, XCI i CIII części wstępnej wyroku;

h) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1)**, T. K. (1), H. B. i E. J. (2) kwotę 45.000 zł (czterdzieści pięć tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: XV, LXXXII, XCIX i C części wstępnej wyroku;

i) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1), G. T. (1) i R. L. (1)** kwotę 75.000 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: III, XVIII i LVIII części wstępnej wyroku;

j) orzekł solidarnie od oskarżonych: **G. T. (1)**, M. W. (1), T. K. (1) i J. S. kwotę 44.000 zł (czterdzieści cztery tysiące złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: LXX, LXXVIII, LXXXIV i CI części wstępnej wyroku;

k) orzekł solidarnie od oskarżonych: **G. T. (1)**, M. Z. (1), **J. C. i D. A.** kwotę 60.000 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: LXXIII, CV, CVI i CIX części wstępnej wyroku z modyfikacjami dotyczącymi wysokości szkody przyjętymi w części skazującej;

l) orzekł solidarnie od oskarżonych: **G. T. (1)**, T. K. (1), M. W. (1) i **R. M. (1)** kwotę 300.000 zł (trzysta tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: LXXI, LXXVI, LXXXI, LXXXIX części wstępnej wyroku;

ł) orzekł solidarnie od oskarżonych: **G. T. (1), R. T. (1)**, T. K. (1), M. W. (1), A. W. i R. J. kwotę 300.000 (trzysta tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: VIII, LXIII, LXXV, LXXX, LXXXVI i LXXXVIII części wstępnej wyroku;

m) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1), R. L. (1), K. D., G. T. (1)** i R. B. kwotę 80.000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: X, XXIV, LV, LXV i CII części wstępnej wyroku;

n) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1), R. L. (1), G. T. (1)**, Ł. R., P. M. (1), **K. D.** i M. G. (1) kwotę 80.000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: IX, XXIII, XLVI, LII, LIV, LXIV i CIV części wstępnej wyroku;

o) orzekł solidarnie od oskarżonych: **R. T. (1), G. T. (1), R. L. (1)**, Ł. R. i P. M. (1) kwotę 68.500 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy pięćset złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: II, XVII, XLII, XLIX i LVII części wstępnej wyroku;

p) orzekł solidarnie od oskarżonych: **D. A., D. C. (1)** i D. S. kwotę 80.000 (osiemdziesiąt tysięcy złotych) zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: CVII, CXI i CXII części wstępnej wyroku;

q) orzekł solidarnie od oskarżonych: **D. A.** i H. K. kwotę 80.000 (osiemdziesiąt tysięcy złotych) zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: CVIII i CXIV części wstępnej wyroku,

r) orzekł solidarnie od oskarżonych: **D. A. i G. T. (1)** kwotę 70.000 (siedemdziesiąt tysięcy złotych) zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w punktach: LXXIV i CX części wstępnej wyroku (**punkt LXXXIV części rozstrzygającej tego wyroku**);

XXXIX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonych oskarżonym kar zaliczył:

a) **R. T. (1)** na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 lipca 2014r. , godz. 15.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;

b) **R. L. (1)** na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 22 września 2014r., godz. 12.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;

c) **K. D.** na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania od dnia 19 listopada 2014r., godz. 20.25 do dnia 20 listopada 2014r.;

d) **G. T. (1)** na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 lipca 2014r., godz. 6.20 do dnia 3 października 2014r.;

e) **Z. M. (1)** na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w dniu 20 lutego 2015 r., od godz. 7.30 do godz. 9.36, **(punkt LXXXV części rozstrzygającej tego wyroku);**

XL. zasądził solidarnie od oskarżonych: **G. T. (1)**, **M. W. (1)**, **T. K. (1)** i **R. M. (1)** na rzecz radcy prawnego **J. G.** kwotę 2.952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem poniesionych kosztów zastępstwa procesowego oskarżyciela posiłkowego **(punkt LXXXVI części rozstrzygającej tego wyroku);**

XLI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz:

- **adv. A. S.** z Kancelarii Adwokackiej w Ś. kwotę 3.985,20 zł (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu **R. T. (1)** z urzędu-;
- **adv. M. N.** z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 4.354,20 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt cztery złotych dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu **Z. M. (1)** z urzędu;
- **adv. J. J. (1)** z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 4.206,60 zł (cztery tysiące dwieście sześć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu **J. C.** z urzędu **(punkt LXXXVII części rozstrzygającej tego wyroku);**

XLII. zwolnił oskarżonych od obowiązku uiszczenia wydatków poniesionych w sprawie od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa oraz zwalnia ich od opłat **(punkt LXXXVIII części rozstrzygającej tego wyroku).**

Powyższy wyrok zaskarżyli między innymi:

- 1) obrońcy z urzędu oskarżonego **R. T. (1)**, **adv. A. S.** – w całości;
- 2) obrońcy z wyboru oskarżonego **R. L. (1)**, **adv. M. P.** – w całości;
- 3) obrońca z wyboru oskarżonego **K. D.**, **r.pr. A. B. (1)** – w całości;
- 4) obrońca z wyboru oskarżonego **G. T. (1)**, **adv. L. W.** – w całości;
- 5) obrońcy z wyboru oskarżonej **R. M. (1)**, **adv. M. M. (1)** – w całości;
- 6) obrońca z wyboru oskarżonego **D. M.**, **adv. M. S. (2)** – w całości;
- 7) obrońcy z urzędu oskarżonego **Z. M. (1)**, **adv. M. N.** – w części dotyczącej orzeczenia o karze;
- 8) obrońca z urzędu oskarżonego **J. C.**, **adv. J. J. (1)** – w części dotyczącej orzeczenia o karze;
- 9) obrońcy z wyboru oskarżonej **D. A.**, **adv. A. B. (2)** – w całości;

10) obrońca z wyboru oskarżonej D. C. (1), adw. M. Z. (2) – w całości.

Obrończyni z urzędu oskarżonego R. T. (1), adw. A. S., powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k., wyrokowi temu zarzuciła:

I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej, jednostronnej i nieuwzględniającej całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy ocenie materiału dowodowego, a mianowicie:

1) rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu czynów wypełniających znamiona opisane w art. 258 § 3 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 294 k.k., art. 270 k.k. oraz art. 296a k.k., pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń;

2) przekroczenie swobodnej oceny dowodów, polegającej na bezpodstawnej odmowie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego;

3) uznaniu, że wyjaśnienia współoskarżonych potwierdzają wypełnienie przez czyny oskarżonego znamion z art. 258 § 3 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 294 k.k., art. 270 k.k. oraz art. 296a k.k.;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku, a mianowicie uznanie, iż oskarżony dopuścił się czynów wypełniających znamiona opisane w art. 258 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 294 k.k., art. 270 k.k. oraz art. 296a k.k., pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń;

Podnosząc powyższe zarzuty, obrończyni z urzędu oskarżonego R. T. (1), adw. A. S. wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od postawionych mu zarzutów.

Obrończyni z wyboru oskarżonego R. L. (1), adw. M. P., zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na przyjęciu, że wyjaśnienia H. Z., K. D. oraz Ł. R. są wiarygodnymi dowodami w sprawie zezwalającymi na przyjęcie winy i sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów, podczas gdy sprzeczności tkwiące w tych wyjaśnieniach, a w szczególności późniejsze ich odwołanie przez oskarżoną H. Z. oraz pozostawanie w sprzeczności tych dowodów z wyjaśnieniami innych współoskarżonych: G. T. (1) oraz R. T. (1), powodują, że do dowodów tych należy podchodzić z dużą dozą ostrożnością co w konsekwencji skutkować powinno przyjęcie, że w sprawie nie ujawniono dowodów pozwalających na przyjęcie odpowiedzialności oskarżonego za przypisane mu przestępstwa;

2) z daleko idącej ostrożności procesowej – naruszenie prawa materialnego (art. 65 § 1 k.k.) poprzez przyjęcie, że oskarżony R. L. (1) uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, podczas gdy analiza czasookresu stawianych zarzutów wskazuje na brak odpowiednio długiego okresu oraz regularności w poszczególnych czynach objętych aktem oskarżenia, by możliwym było przyjęcie kwalifikacji prawnej, o której mowa w przepisie art. 65 k.k.;

3) rażącą niewspółmierność kary orzeczonej wyrokiem poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 3 lat pozbawienia wolności, która razi swoją surowością na tle innych kar wymierzonych w niniejszej sprawie i nieuwzględnieniu przy jej wymiarze takich okoliczności jak: uprzednia niekaralność oskarżonego, ustabilizowany sposób życia, upływ czasu od popełnienia zarzucanych czynów oraz podeszły wiek oskarżonego.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrończyni z wyboru oskarżonego R. L. (1), adw. M. P. wniosła o:

1) uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów;

2) względnie – zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary i wymierzenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat;

3) względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca z wyboru oskarżonego K. D., r.pr. A. B. (1), powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym i dowolnym ustaleniu, że oskarżony K. D.:

- zajmował się wraz z innymi oskarżonymi wyszukiwaniem chętnych do wzięcia kredytu przy użyciu nierzetelnych dokumentów,

- nakłonił wraz z P. M. (1) nieżyjącego już R. G. do wyłudzenia kredytu przy użyciu nierzetelnych i podrobionych dokumentów,

- przyjął środki z kredytu na dane R. G. od H. Z.,

- poprosił R. B. aby potwierdziła w rozmowie telefonicznej z pracownikiem banku zatrudnienie M. S. (1),

- uzyskał od R. B. aktualny numer telefonu na potrzeby potwierdzenia podrobionych dokumentów dotyczących zatrudnienia M. S. (1),

wynikający z naruszenia art. 7 k.p.k., poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i ukształtowanie swojego przekonania na podstawie zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonych, którzy obciążyli oskarżonego K. D., a także odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego K. D., który ostatecznie nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że w żaden sposób nie współdziałał z innymi oskarżonymi w zakresie wyłudzenia kredytów i nie uzyskał z tego tytułu żadnych korzyści materialnych.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca z wyboru oskarżonego K. D., r.pr. A. B. (1) wniósł o: zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów.

Obrońca z wyboru oskarżonego G. T. (1), adw. L. W.,

powołując się na przepisy art. 438 pkt 1, 2, 3 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. rażąco obrazę przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia a to przepisu art. 424 § 1 § 2 k.p.k. poprzez sporządzenie wadliwego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w zakresie dowodów, na których Sąd I instancji oparł swoje rozstrzygnięcie uznając poszczególne fakty za udowodnione lub nieudowodnione i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych oraz w zakresie wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku dotyczącym czynów przypisanych oskarżonemu G. T. (1) w punkcie XXVII części dyspozytywnej wyroku a to czynów z art 12 k.k., a także w zakresie okoliczności, które Sąd ten miał na względzie przy wymiarze kary oskarżonemu G. T. (1) co sprawiło, że zaskarżony wyrok nie jest zrozumiały dla oskarżonego a nadto Sąd Apelacyjny nie może przeprowadzić kontroli prawidłowości zapadłego rozstrzygnięcia;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na zupełnie dowolnym i niesłusznym uznaniu, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala na przyjęcie sprawstwa oskarżonego G. T. (1) w zakresie czynu przypisanego mu w punkcie XXVI części dyspozytywnej wyroku, tj. czynu z art. 258 § 1 k.k., podczas gdy wszechstronna, całościowa i zupełna analiza tego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że brak jest jednoznacznych dowodów do przyjęcia sprawstwa tego oskarżonego w zakresie tego czynu tj. uczestnictwie w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie szeregu przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów w banku (...) S.A.;

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na zupełnie dowolnym i niesłusznym uznaniu, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala na przyjęcie sprawstwa oskarżonego G. T. (1) w zakresie przypisanych mu czynów w punktach: XXVII, XXVIII, XXIX oraz XXX części dyspozytywnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 296a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., podczas gdy wszechstronna, całościowa i zupełna analiza tego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że brak jest jednoznacznych dowodów do przyjęcia sprawstwa tego oskarżonego w zakresie tych czynów tj. wyłudzeniu szeregu kredytów przez osoby fizyczne oraz prawne na szkodę w banku (...) S.A.;

IV. rażąco obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to przepisów art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art 5 § 2 k.p.k., a także art. 171 § 1 i § 4 k.p.k., poprzez nie odniesienie się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, wybiórcze potraktowanie przeprowadzonych dowodów, naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, naruszenie zasady rozstrzygania nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego a także oparcie rozstrzygnięcia na wyjaśnieniach współoskarżonych złożonych w warunkach uniemożliwiających swobodne wypowiedzenie się oraz sugerujących osobie przesłuchiwanej treść odpowiedzi co w rezultacie doprowadziło do niesłusznego skazania oskarżonego G.T. (1) za przypisane mu aktem oskarżenia czyny.

Dodatkowo, z ostrożności procesowej, obrońca z wyboru oskarżonego G. T. (1), adw. L. W., temu orzeczeniu także zarzucił:

V. obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie prawnej kwalifikacji czynów przypisanych oskarżonemu w punktach: LVII, LIX, LX, LXI oraz LXIV części wstępnej wyroku, a to czynów z art. 12 k.k., polegającą na niezasadnym przyjęciu, iż oskarżony G. T. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu ciągłego podczas gdy prawidłowa ocena tych zachowań prowadzi do przekonania, że oskarżony za każdym razem popełnił jeden czyn;

VI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na niesłusznym przyjęciu, że oskarżony G. T. (1) dopuścił się popełnienia dwóch odrębnych czynów opisanych w punktach: LXXI oraz LXXII części wstępnej wyroku, podczas gdy wszechstronna, całościowa i zupełna analiza tego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że chodzi o jeden czyn popełniony na szkodę Banku (...) S.A. oraz Banku (...) S.A.;

VII. niesłuszne orzeczenie od oskarżonego G. T. (1) solidarnie z innymi oskarżonymi obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 300.000 zł na rzecz Banku (...) S.A. w związku z przestępstwem opisanym w punkcie LXXI części wstępnej wyroku w sytuacji gdy Bank (...) S.A. w tym przypadku poniósł faktyczną szkodę w wysokości 120.000 zł;

VIII. rażąco niewspółmierność kar wymierzonych oskarżonemu G. T. (1) za poszczególne przestępstwa, tj. kary 2 lat pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie LVI części wstępnej wyroku, kary 3 lat pozbawienia wolności za czyny opisane w punktach: LVII, LIX, LX, LXI i LXIV części wstępnej wyroku, kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny opisane w punktach: LVIII, LXII, LXV, LXVI, LXVII, LXVIII, LXIX, LXX, LXXIII i LXXIV części wstępnej wyroku, kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyny opisane w punktach: LXIII i LXXI części wstępnej wyroku, kary 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie LXXII części wstępnej wyroku, a także kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności co sprawia, że zarówno kary jednostkowe jak i w konsekwencji kara łączna są niewspółmiernie wysokie mając na uwadze udział oskarżonego w całym procederze, stosunkowo niewielkie korzyści finansowe jakie oskarżony osiągnął w związku z popełnianiem przestępstw, czas, który upłynął od tych zdarzeń, jego dobrą opinię środowiskową a także dotychczasową niekaralność.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca z wyboru oskarżonego G. T. (1), adw. L. W. wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego G. T. (1) poprzez orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy i uniewinnienie tego oskarżonego od popełnienia przypisanego mu w punkcie XXVI części dyspozytywnej wyroku czynu;

II. zmianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego G. T. (1) poprzez orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy i uniewinnienie tego oskarżonego od popełnienia przypisanych mu w punktach: XXVII, XXVIII, XXIX oraz XXX części dyspozytywnej wyroku czynów;

III. ewentualnie – uchylenie zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego G. T. (1) i przekazanie jego sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Okręgowemu w Świdnicy;

IV. z ostrożności procesowej – zmianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego G. T. (1) poprzez uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu w punkcie LVI aktu oskarżenia czynu oraz zakwalifikowanie pozostałych zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów z art. 297 § 1 k.k. i przy przyjęciu, że czyny opisane w punkcie LXXI oraz w punkcie LXXII stanowią jeden występki popełniony na szkodę Banku (...) S.A. oraz (...) S.A. i wymierzeniu temu oskarżonemu przy przyjęciu, że wszystkie one zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat; a także w konsekwencji uchylenie punktu LXXXIII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;

V. z ostrożności procesowej – zmianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego G. T. (1) poprzez przyjęcie, że czyny opisane w punkcie LXXI oraz w punkcie LXXII części wstępnej wyroku stanowią jeden występki popełniony na szkodę Banku (...) S.A. oraz (...) S.A.;

VI. z ostrożności procesowej – zmianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego G. T. (1) w punktach: XXVII i XXVIII części dyspozytywnej wyroku poprzez wyeliminowanie z punktu XXVII tegoż wyroku art. 12 k.k. w przyjętej przez Sąd Okręgowy kwalifikacji prawnej wymienionych tam czynów i w konsekwencji przyjęcie, że oskarżony dopuścił jednego ciągu przestępstw polegającego na popełnieniu w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób wymienionych w punktach: XXVII i XXVIII części dyspozytywnej wyroku czynów a także w konsekwencji wymierzenie temu oskarżonemu za ten ciąg przestępstw kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. z ostrożności procesowej – zmianę zaskarżonego wyroku w wobec oskarżonego G. T. (1) w punkcie LXXXIV części dyspozytywnej wyroku poprzez orzeczenie od oskarżonego G. T. (1) solidarnie z oskarżonymi T. K. (1), M. W. (1) i R. M. (1) obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt LXXI części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) S.A. kwoty 120.000 zł;

VIII. z ostrożności procesowej – zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego G. T. (1) i wymierzenie mu za zarzucane mu czyny kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat.

Obrońcy z wyboru oskarżonej R. M. (1), adw. M. M. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

I. w zakresie punktów: LI, LII orzeczenia:

1) obrazę przepisu postępowania, a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez wadliwe przyjęcie, że oskarżona miała zamiar kierunkowy popełnienia czynów z 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. podczas gdy:

- oskarżona R. M. (1) działała zaufaniu do oskarżonego M. W. (1) i nie wiedziała, że jego intencją jest wyłudzenie kredytu i niespłacenie zobowiązania wobec banku; była przekonana, że współoskarżony – jej partner – pomoże jej rozwinąć działalność gospodarczą a dochody z niej posłużą spłacie zobowiązania;

- oskarżona nie wiedziała, że dokumenty obrazujące sytuację finansową spółki (...) .pl są nierzetelne; nie miała żadnego udziału w ich wytworzeniu; nie analizowała ich;

- sam oskarżony M. W. (1) przyznał że „R. M. (1) mogła zostać oszukana”; „ona była kierowana przez pana K.. Dlatego K. odsunął mnie od tej sprawy. Ona potrzebowała bratniej duszy i znalazła taką w postaci pana K., który ją wprowadził i wszystko załatwiał Pani M. miała problem w kontaktach międzyludzkich. Na pewno nie była to osoba, która mogłaby

się bronić przed manipulacją ze strony innej osoby”; że można jej było „obiecać wszystko” i „ona by mu uwierzyła”, „ona miała swoje wizje, że jakby kupiła spółkę, to by rozkręciła działalność. K. jej tłumaczył, że on jej pomoże w rozwinięciu jakiegoś interesu. Myślę, że jej nastawienie od samego początku nie było typowe dla oszustwa”;

2) obrazę przepisu postępowania a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez wadliwe przyjęcie, że oskarżona świadomie realizowała znamiona czynu z art. 296a § 2 k.k. podczas gdy oskarżona nie miała świadomości co do treści ustaleń między współoskarżonymi – Panami W., K. i T.; nie wiedziała, że Pan G. T. (1) ma otrzymać od wskazywanych osób korzyść majątkową i brak jest jakiegokolwiek dowodu, aby miała taką wiedzę i świadomość;

II. w zakresie pkt LIII orzeczenia: rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej podczas gdy jej udział w przestępczym procederze oskarżonych M. W., G. T. i T. K. był marginalny; oskarżona jest osobą niekaraną; prowadzącą ustabilizowany i spokojny tryb życia; pracującą zawodowo; niewchodzącą w konflikty z prawem;

III. w zakresie pkt LXXXIV orzeczenia: obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 21 k.k. poprzez odstąpienie od indywidualizacji odpowiedzialności karnej poszczególnych współdziałających i orzeczenie wobec oskarżonej obowiązku naprawienia szkody w równym stopniu ze współoskarżonymi: M. W., G. T. i T. K. podczas gdy to oskarżeni Panowie T., W. i K. działali z pełną premedytacją; wielokrotnie dokonywali wyłudzenia kredytów; byli biegli w przestępczej działalności; działali w porozumieniu ze znanym im G. T. (1) zaś oskarżona nie brała udziału w wytworzeniu dokumentów, które następnie posłużyły do udokumentowania sytuacji ekonomicznej spółki-pożyczkobiorcy; nie miała pełnej świadomości odnośnie zasad procedury przestępczego prowadzonego przez współoskarżonych; przestępstwo popełniła (w odróżnieniu od współoskarżonych) jednorazowo a co więcej odniosła marginalną korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońcy z wyboru oskarżonej R. M. (1), adw. M. M. (1) wniosła o:

1) zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonej R. M. (1) od zarzutu popełnienia przypisanych jej czynów, opisanych w punktach: LXXXIX i XC części wstępnej wyroku;

2) ewentualnie – zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez:

- orzeczenie wobec oskarżonej kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby określony przez Sąd;

- wyeliminowanie z treści orzeczenia rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody (punkt LXXXIV części dyspozytywnej wyroku).

Obrońca z wyboru oskarżonego D. M., adw. M. S. (2), powołując się na przepis art. 438 k.p.k., zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa materialnego mającą wpływ na treść orzeczenia poprzez nie zastosowanie w stosunku do oskarżonego D. M. obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary wynikającego z art. 60 § 3 k.k.;

II. rażąco niewspółmierność kary polegającą na orzeczeniu 7 miesięcy kary pozbawienia wolności, bez orzeczenia – przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. – nadzwyczajnego złagodzenia kary i orzeczeniu o warunkowym zawieszenia wykonania kary;

III. rażące naruszenie prawa do obrony poprzez nie poinformowanie przez sąd oskarżonego o terminach rozpraw, co było następstwem błędnego wskazania adresu oskarżonego przez prokuratora.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca z wyboru oskarżonego D. M., adw. M. S. (2), wniósł o:

1) zmianę zaskarżanego wyroku poprzez orzeczenie przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k., kary 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 3 lub alternatywnie kary grzywny przy zastosowaniu art. 37a k.k.;

2) włączenie do akt sprawy akt III K – 117/17 Sądu Okręgowego we Wrocławiu i akt sygn. III K – 153/18 Sądu (...) jako dowodu na okoliczność, iż w przedmiotowych sprawach oskarżony D. M. składał zeznania i wyjaśnienia, w których ujawnił przed organem ścigania i przedstawił istotne okoliczności, nieznane dotychczas temu organowi, przestępstwa zagrożonego karą powyżej 5 lat pozbawienia wolności;

3) ewentualnie – w wypadku nieuwzględnienia wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku) – o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Obrońcy z urzędu oskarżonego Z. M. (1), adw. M. N., powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła: rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego Z. M. (1) kary 7 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres próby.

Podnosząc powyższy zarzut, obrońcy z urzędu oskarżonego Z. M. (1), adw. M. N., wniosła o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary pozbawienia wolności przy zastosowaniu warunkowego jej zawieszenia na okres 2 lat;

2) zasądzenie według norm prawem przepisanych kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sadem II instancji, tytułem nieopłaconej w całość, ani w części, pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Obrońca z urzędu oskarżonego J. C., adw. J. J. (1), powołując się na przepis art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) rażąca niewspółmierność kary, orzeczonej wobec oskarżonego za czyn opisany w punkcie CVI części wstępnej wyroku, w których Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r., wykonanie wymierzonej oskarżonemu J. C. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech), podczas gdy:

- oskarżony nie działał w warunkach powrotu do przestępstwa, określonego w art. 64 k.k.,

- wymierzenie kary roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 53 k.k. wskazują, by przy jej wymierzaniu Sąd wziął pod uwagę, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa;

- oskarżony przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów;

- oskarżony wyjaśnił swoją rolę w procedurze opisanym w akcie oskarżenia i złożył szczegółowe wyjaśnienia z tym związane;

2) błędne zastosowanie środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonego, podczas gdy w toku postępowania nie wykazano, czy szkoda nie została już naprawiona na drodze cywilnej lub wskutek odpowiedzialności pracowniczej, w szczególności poprzez zasądzenie w postępowaniu sądowym obowiązku zapłaty odpowiedniej kwoty przez oskarżonych na rzecz Banku (...) S.A z siedzibą w W., lub z tytułu odpowiedzialności pracowniczej względem pracodawcy.

Obrońca z urzędu oskarżonego J. C., adw. J. J. (1) wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów w postaci wyroków lub nakazów zapłaty zasądzających na rzecz Banku (...) S.A. zapłatę kwot wynikających z udzielonych pożyczek lub innych dokumentów potwierdzających naprawienie szkody powstałej w związku z

działaniami stanowiącymi przedmiot niniejszego postępowania, celem wykazania naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej. obrońca wniósł o: zwrócenie się przez Sąd do Banku (...) S.A. S.A. o przekazanie informacji czy i w jakiej wysokości uzyskał rekompensatę szkód poniesionych w związku z przypisywanymi oskarżonej czynami, w szczególności czy z tego tytułu zostały zasądzone na jego rzecz jakiegokolwiek kwoty w postępowaniach cywilnych wytoczonych przeciwko oskarżonym lub zostały dobrowolnie przez oskarżonych zwrócone jakiegokolwiek środki z tego tytułu. Jednocześnie wskazuje, iż potrzeba przeprowadzenia dowodu powstała wskutek braku wzięcia pod rozwagę przez Sąd Okręgowy z urzędu okoliczności związanej z naprawieniem szkody poniesionej przez Banku (...) S.A. a jeżeli Bank (...) S.A. uzyskała jakiegokolwiek tytuły egzekucyjne o wskazanie tych tytułów (dat, sygnatur spraw oraz podmiotów obowiązanych do zapłaty wraz z określeniem podstawy zapłaty).

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca z urzędu oskarżonego J. C., adw. J. J. (1), wniósł o: zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zmianę punktu II części merytorycznej zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu J. C. przy zastosowaniu art. 69 § 1 k.k. zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby do lat 3 oraz zmniejszenie wymierzonej kary pozbawienia wolności do 6 miesięcy.

Obrońcy z wyboru oskarżonej D. A., adw. A. B. (2), powołując się na przepisy art. 438 pkt 1, 2 i 4 k.p.k., zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1) obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej, tj. art. 286 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. poprzez uznanie, iż oskarżona popełniła zarzucany jej czyn, podczas gdy w niniejszym postępowaniu nie zaistniały przesłanki warunkujące jej odpowiedzialność;

2) naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonej, podczas gdy spójna oraz logiczna ocena zeznań oskarżonej winna prowadzić do wniosku, iż oskarżona nie działała ze świadomością popełnienia przestępstwa co w konsekwencji winno powodować brak odpowiedzialności karnej za popełniony czyn;

3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez uznanie, iż oskarżona posiadała pełną świadomość popełnianego czynu co warunkowało jej odpowiedzialność karną;

4) rażąco niewspółmierność zastosowanego środka w postaci obowiązku naprawienia szkody, podczas gdy wynagrodzenie wypłacone oskarżonej to była kwota 1.500 zł a obowiązek naprawienia szkody dotyczy kwoty 230.000,- zł, co stanowi karę niewspółmierną nawet przy przyjęciu że oskarżona jest winna zarzucanego jej czynu, nadto w jej sytuacji finansowej gdy wszystkie zarabiane środki są wydatkowane na ciężko chore dzieci, które walczą o życie, a oskarżona nie ma żadnych oszczędności, poprzez niemożność wywiązania się z tego obowiązku mogą doprowadzić do bardzo poważnych konsekwencji nie tylko dla oskarżonej, ale także jej dzieci albowiem młodszy syn nie jest w stanie samodzielnie funkcjonować bez mamy z uwagi na swoją chorobę.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońcy z wyboru oskarżonej D. A., adw. A. B. (2) wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu.

Obrońca z wyboru oskarżonej D. C. (1), adw. M. Z. (2), powołując się na przepis art. 438 pkt 1 k.p.k., zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) naruszenie prawa karnego materialnego w postaci art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., poprzez ich błędne zastosowanie w odniesieniu do oskarżonej D. C. (1) w sytuacji, gdy prawidłowa ocena zachowania oskarżonej wynikającego z posiadanych przez Sąd w aktach dowodów, musi prowadzić do wniosku, iż nie brała ona udziału w czynie opisanym w zarzucie z punktu CXI aktu oskarżenia i jej zachowanie nie wyczerpuje znamion tych przestępstw;

2) naruszenie prawa karnego procesowego w postaci art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez dokonanie przez Sąd Okręgowy w Świdnicy – w części dotyczącej oskarżonej D. C. (1) – dowolnej i bardzo pobieżnej oceny materiału dowodowego, zwłaszcza bez uwzględnienia licznych sprzeczności między twierdzeniami

osk. D. A. obciążającymi D. C. (1), a wyjaśnieniami osk. D. S., któremu udzielono kredytu i braku pełnego opisanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dlaczego Sąd dał wiarę D. A., mimo, iż nawet z zarzutów D. A. wynika, iż już przed kredytem z D. S. dopuściła się oszustw na szkodę banku i wówczas w żadnej mierze nie była jej potrzebna pomoc D. C. (1), która była legalnie działającym na rynku finansowym pośrednikiem kredytowym, i w dalszej części zaniechania analizy materiału dowodowego, mimo wskazania przez obrońcę na te sprzeczności w piśmie z dnia 26 lutego 2019r., co skutkowało brakiem – mimo wymogów art. 424 k.p.k.- odniesienia się do tych wszystkich okoliczności także w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przez Sąd I instancji i w efekcie doprowadziło Sąd Okręgowy w Świdnicy do przypisania winy za oszustwo D. C. (1), która nie wypełniła żadnych znamion czynu zabronionego, gdyż ani nie była w banku, ani nie podrobiła dokumentów kredytowych, nie przedkładała ich nigdzie i przyjęto jej kwalifikację prawną nawet dodatkowo uzupełnioną o art. 297 § 1 k.k., gdzie żadna z tych sytuacji nie dotyczy zachowania tej oskarżonej.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca z wyboru oskarżonej D. C. (1), adw. M. Z. (2), wniósł o:

- 1) uniewinnienie D. C. (1) od zarzucanego jej czynu z punktu CXI aktu oskarżenia;
- 2) obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania w tej części.

Po wydaniu wyroku Sąd Okręgowy w Świdnicy z dnia 7 października 2020r. sygn. akt III K – 30/20, sędzia sprawozdawca stwierdził, że nie został rozpoznany jeden z zarzutów postawionych oskarżonemu R. T. (1) (zarzut IX części wstępnej wspomnianego wyroku), po czym sprawę o to przestępstwo zarejestrowano pod nową sygnaturą akt III K – 101/22 i wyznaczono rozprawę główną.

Wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2022r. sygn. akt III K – 101/22 Sąd Okręgowy w Świdnicy uznał oskarżonego R. T. (1) za winnego tego, że w dniach od 30 września do 8 października 2010r. we W. i w W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank (...) S. A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80.000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł, (...) na kwotę 20.000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio własnoręcznie w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą we W. oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5.000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. (1) w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez R. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego (...) S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (**punkt I części rozstrzygającej tego wyroku**).

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd Okręgowy orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) S.A. z/s w W. kwoty 80.000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych) (**punkt II części rozstrzygającej tego wyroku**).

Ponadto, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu (**punkt III części rozstrzygającej tego wyroku**).

Jednocześnie zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa oraz zwalnia go od opłaty (**punkt IV części rozstrzygającej tego wyroku**).

Powyższy wyrok zaskarżyła w całości obrończyni z urzędu oskarżonego R. T. (1), adw. A. S., która powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej, jednostronnej i nieuwzględniającej całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy ocenie materiału dowodowego, a mianowicie:

1) rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego i w konsekwencji przypisaniu oskarżonemu czynu wypełniającego znamiona opisane w art. 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 270 k.k. oraz art. 296a k.k., pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń;

2) przekroczenie swobodnej oceny dowodów, polegającej na bezpodstawnej odmowie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego;

3) uznaniu, że wyjaśnienia współoskarżonych potwierdzają wypełnienie przez czyn oskarżonego znamion z art. 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 270 k.k. oraz art. 296a k.k.;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku, a mianowicie uznanie, iż oskarżony dopuścił się czynu wypełniającego znamiona opisane w art. 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 270 k.k. oraz art. 296a k.k., pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrończyni z urzędu oskarżonego R. T. (1), adw. A. S. wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od postawionego mu zarzutu.

Po przekazaniu sprawy wraz z apelacjami obrońców oskarżonych, na rozprawie odwoławczej w dniu 13 kwietnia 2023r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, na podstawie art. 33 § 1 k.p.k., połączył do wspólnego rozpoznania sprawy Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu o sygnaturach akt:

1) II AKA – 66/23 (dotyczącej apelacji wniesionych od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 7 października 2020r. sygn. akt III K – 30/20);

2) II AKA – 67/23 (dotyczącej apelacji wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022r. sygn. akt III K – 101/22);

z uwagi na ścisły związek podmiotowy, czyli tożsamość oskarżonego R. T. (1) oraz ścisły związek przedmiotowy, jak również względy ekonomiki procesowej. Sprawę prowadzono w dalszym ciągu pod sygn. akt II AKA – 66/23.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

I. Apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), w których autorzy środków odwoławczych domagali się uniewinnienia oskarżonych, nie zasługiwały na uwzględnienie. Nie była także zasadna apelacja wniesiona przez obrońcę z urzędu oskarżonego J. C., domagającego się złagodzenia orzeczonej wobec niego kary.

Należało bowiem zdecydowanie odrzucić zarzuty obrazy prawa procesowego oraz błędów w ustaleniach faktycznych zawarte w apelacjach obrońców oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A., J. C. i D. C. (1), gdyż przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w Świdnicy respektował wszelkie zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej

oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.). Swoje stanowisko, Sąd Okręgowy w Świdnicy uzasadnił w sposób na tyle prawidłowy, nie pomijając żadnej z istotnych okoliczności, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób rzeczowy odnosi się do najistotniejszych okoliczności sprawy, wypełnia wymogi określone w przepisie art. 424 k.p.k. i pozwala na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

Oczywiście, uchybieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy było to, że w pierwszym wyroku wydanym w dniu 7 października 2020r. sygn. akt III K – 30/20, nie został rozpoznany jeden z zarzutów postawionych oskarżonemu R. T. (1) (zarzut IX części wstępnej wspomnianego wyroku). Uchybienie to usunięto, gdy sprawę o to przestępstwo zarejestrowano pod nową sygnaturą akt III K – 101/22 i po przeprowadzeniu rozprawy głównej wydano wyrok z dnia 24 sierpnia 2022r. sygn. akt III K – 101/22 Sąd Okręgowy w Świdnicy co do oskarżonego R. T. (1).

Podczas kontroli instancyjnej stwierdzono jednak, że mimo prawidłowości ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy niepoprawnie ocenił możliwość zakwalifikowania jako ciąg przestępstw czynów przypisanych oskarżonym: R. T. (1), R. L. (1), K. D. i D. A.. W zaskarżonym wyroku z dnia 7 października 2020r. sygn. akt III K – 30/20 Sąd Okręgowy w Świdnicy uznał bowiem błędnie, że nie ma możliwości przyjęcia działania w warunkach ciągu przestępstw, jeżeli identyczną kwalifikację prawną przypisanych przestępstw, popełnionych w podobnych okolicznościach, w krótkich odstępach czasowych i z wykorzystaniem tej samej sposobności, różni tylko przyjęcie w odniesieniu do części przestępstw działania w warunkach art. 12 k.k. W ocenie Sąd odwoławczego, w wypadku przestępstw o takiej samej kwalifikacji prawnej (wyczerpującej znamiona przestępstw z części szczególnej kodeksu karnego), nie sprzeciwia się przyjęciu działania w warunkach art. 91 § 1 k.k., jeżeli część przypisanych przestępstw została popełniona w warunkach art. 12 k.k., a w innych wypadkach warunki art. 12 k.k. nie istniały. Stosowany w tym wypadku przepis art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (a zatem przepis najkorzystniejszy dla sprawców) stanowił bowiem: „Art. 91. § 1 k.k. Jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę”. Takie brzmienie wymienionego przepisu nakazywało wydanie wyroku reformatoryjnego przez prawidłowe ustalenie ciągów przestępstw przypisanych poszczególnym oskarżonym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżone wyroki Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. (1) w ten sposób, że:

a) przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: II i III części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: II, III, IV, V, VI, VII, XI i XII części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18) oskarżony R. T. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

b) przyjął, że przestępstw przypisanych w punkcie V części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: IX, X, XIII i XIV części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18) oskarżony R. T. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

c) stwierdził, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu R. T. (1) w punkcie VII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18.

Z tych samych powodów, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego R. L. (1) w ten sposób, że:

a) przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: IX i X części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII i XXVIII części wstępnej tegoż wyroku) oskarżony R. L. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) stwierdził, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu R. L. (1) w punkcie XI części rozstrzygającej tegoż wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego K. D. w ten sposób, że:

a) przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: XXIII i XXIV części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: LIV i LV części wstępnej tegoż wyroku) oskarżony K. D. dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 19 listopada 2014r. godz. 20.25 do dnia 20 listopada 2014r.;

b) stwierdził, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu K. D. w punkcie XXV części rozstrzygającej tegoż wyroku.

Z tych samych powodów, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonej D. A. w ten sposób, że:

a) przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: LXX i LXXI części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: CVII, CVIII i CIX części wstępnej tegoż wyroku) oskarżona D. A. dopuściła się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

b) stwierdził, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonej D. A. w punkcie LXXXIII części rozstrzygającej tegoż wyroku.

W pozostałej części zaskarżone wyroki: Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. (1) utrzymano w mocy. W pozostałej części zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonych: R. L. (1), K. D. i D. A. utrzymano w mocy.

Konsekwencją zmiany wyroku w odniesieniu do oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D. i D. A., była potrzeba orzeczenia nowych kar łącznych.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 91 § k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączono kary orzeczone w stosunku do wymienionych poniżej oskarżonych w zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 odpowiednio:

a) wobec oskarżonego R. T. (1) – połączono kary wymierzone w punktach: I, IV i VI części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz kary wymierzone w punkcie I podpunkty: „a” i „b” niniejszego wyroku i orzeczono wobec oskarżonego R. T. (1) karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 21 lipca 2014r. godz. 15.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;

b) wobec oskarżonego R. L. (1) – połączono kary wymierzone w punkcie VIII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz kary wymierzone w punkcie II podpunkt „a” niniejszego wyroku i orzeczono wobec oskarżonego R. L. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 22 września 2014r. godz. 12.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;

c) wobec oskarżonej D. A. – połączono kary wymierzone w punkcie LXXII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz karę wymierzoną w punkcie VII podpunkt „a” niniejszego wyroku i orzeka wobec oskarżonej D. A. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia jej wolności w tej sprawie od dnia 21 lipca 2014r. godz. 6.20 do dnia 3 października 2014r.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej D. A., w punkcie XI podpunkt „c” niniejszego wyroku, kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby.

Sąd Okręgowy w Świdnicy prawidłowo ustalił natomiast zakres odpowiedzialności karnej oskarżonej D. C. (1), stąd utrzymano wobec niej w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18.

Nie była także zasadna apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego J. C., gdyż Sąd I instancji nie tylko prawidłowo ustalił zakres odpowiedzialności karnej tego oskarżonego, co zastosował prawidłowo karę, wypełniając w tym zakresie wszelkie dyrektywy z art. 53 § 1 i 2 k.k., jak również w sposób prawidłowy orzekając co do środka kompensacyjnego obowiązku naprawienia szkody. Poza formułowaniem gołosłownych zarzutów, obrońca oskarżonego nie zakwestionował w tym zakresie w żaden sposób wysokości zaistniałej szkody, jak również nie poniósł ciężaru wykazania okoliczności, na które się powoływał, a mianowicie obniżenia wysokości szkody przez wpłaty ze strony sprawców. Zresztą, nawet we wniosku końcowym apelacji, obrońca nie formułował w jaki sposób miałyby nastąpić redukcja wysokości zasądzonego obowiązku naprawienia szkody. Mając powyższe na wadze, utrzymano w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 także w stosunku do oskarżonego J. C.

II. W odniesieniu do oskarżonych: G. T. (1) i R. M. (1) zaskarżony wyrok był dotknięty bezwzględłą przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., polegającej na nierespektowaniu obowiązku udziału obrońcy oskarżonego w całości rozprawy głównej, zgodnie z art. 79 § 3 k.k. w zw. z art. 79 § 1 k.k. Nakazywało to, na podstawie art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w całości w stosunku do oskarżonych: G. T. (1) oraz R. M. (1) i przekazanie sprawy obojga tych oskarżonych do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Świdnicy.

III. Częściowo zasługiwały na uwzględnienie apelacje wniesione przez obrońców na korzyść oskarżonych: D. M. i Z. M. (1), gdyż rzeczywiście zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K

173/18 nie uwzględniał szeregu istotnych okoliczności, nakazujących znaczące złagodzenie orzeczonych w stosunku do obu tych oskarżonych kar.

Wnikliwa analiza wyjaśnień ówczesnego podejrzanego D. M., na tle pozostałych dowodów, potwierdzała, że ujawnił on podczas śledztwa szereg faktów i okoliczności przestępstw popełnionych przez siebie i innych sprawców, polegających na wyłudzeniu kredytów przez członków zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez oskarżonego R. T. (1). W sposób znaczący wpłynęło to na wiedzę organów procesowych o okolicznościach tych przestępstw, mechanizmach wyłudzeń, a także o tożsamości sprawców, biorących udział w przestępstwach. Prowadziło to do pełnego zaakceptowania zarzutu obrońcy oskarżonego, że wobec oskarżonego D. M. należało zastosować dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary po myśli art. 60 § 3 k.k. tym bardziej, że oskarżony podtrzymywał swoje wyjaśnienia w tym zakresie podczas każdego z przesłuchań z jego udziałem.

Mając powyższe na uwadze, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego D. (...) w ten sposób, że orzeczoną w stosunku do tego oskarżonego karę, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., przypisane w punkcie LXII części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisane w punkcie XCVII części wstępnej tegoż wyroku), na podstawie art. 60 § 3 k.k. nadzwyczajnie załagodzone i za to przestępstwo, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., po zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie.

Nie było także powodów, aby odrzucić prawną możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary w stosunku do oskarżonego Z. M. (1), z zastosowaniem względniejszego dla niego stanu prawnego, gdyż cele kary z art. 53 § 1 i 2 k.k., w szczególności po wielu latach od popełnienia przestępstwa art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., objętego zarzutem CIII (czyli od 10-12 sierpnia 2010r.), mogły zostać zrealizowane przez karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Z uwagi na to, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego Z. M. (1) w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec niego, w punkcie LXVI części rozstrzygającej, kary 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby.

Aby zapewnić przejrzystość argumentacji, w dalszej części niniejszego uzasadnienia wyroku, Sąd odwoławczy odniesie się odrębnie do zarzutów poszczególnych apelacji, a także kwestii uwzględnionych z urzędu.

W odniesieniu do oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1) (a także co do oskarżonych: D. M., Z. M. (1) i J. C.)

I. Ponieważ apelacje wniesione na korzyść oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), przez ich obrońców, koncentrowały się na zarzutach obrazy przez Sąd I instancji przepisów procesowych, związanych ze sposobem przeprowadzenia postępowania dowodowego, następnie oceny wiarygodności przedstawionych dowodów, wreszcie część z nich podnosiła wadliwość uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy, jak również koncentrowały się na błędnych ustaleniach faktycznych, które doprowadziły do skazania wszystkich oskarżonych za zarzucane im przestępstwa, w pierwszej kolejności należy poczynić szereg uwag natury podstawowej, co do sposobu i prawidłowości przeprowadzenia procesu sądowego przez Sąd Okręgowy w Świdnicy.

Wbrew wywodom zawartym w apelacjach obrońców oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), orzekając w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w Świdnicy – jak już wcześniej wskazano – przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i z niezbędną wnikliwością. Podczas postępowania dowodowego Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu

zarzucanego mu przestępstwa, respektując przy tym zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.).

Przeprowadzone w taki sposób postępowanie dowodowe w sposób drobiazgowy wyjaśniło istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności przestępstw przypisanych ostatecznie oskarżonym: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1).

Podstawę do takich ustaleń faktycznych dawał Sądowi Okręgowemu w Świdnicy zebrany materiał dowodowy, a mianowicie:

I. w odniesieniu do zarzutów założenia i kierowania przez R. T. (1) zorganizowanej grupy przestępczej, zajmującej się wyłudzeniem kredytów bankowych, w skład której wchodził m.in. R. L. (1), a zatem czynów przypisanych w punktach: I i VIII części rozstrzygającej wyroku (zarzucanych w punktach: I i XVI części wstępnej), następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 10971-10974, 12273-12274, 14341, 14394-14397), Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 4887-4889, 4887-4889, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...), (...), (...) - (...)), P. M. (1) (k. 4882-4885, 4887-4889, 4899-4900, 14131-14132, 14233); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S.A. G. T. (1) (k. 3635-3644), dokumentacja kredytowa dot. wyłudzonych kredytów wskazane przez Sąd I instancji przy opisie poszczególnych wyłudzeń kredytów; opinie biegłych z zakresu badań pisma wskazane przy opisie poszczególnych umów kredytowych (k. 181-201, 1199-1219, 6209-6218, 7210-7230, 10107-10136, 10179-10183, 12530-12551, 13034-13077, 13252-13254); informacje z US, UKS, ZUS wskazane przy opisie poszczególnych umów kredytowych; opinia biegłego z zakresu informatyki w zakresie telefonu i komputera zabezpieczonego od Ł. R. (k. 4931-4956); wyniki przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez oskarżonego K. D. wraz z załącznikami (k. 4981-5010); protokół zatrzymania rzeczy od oskarżonego K. D. (k. 5031-5035); wyniki przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez oskarżonego R. T. (1) (k. 5074-5080) wraz z zabezpieczonymi dowodami rzeczowymi (k. 5081-5099); odpisy skrócone aktów zgony H. Z. i A. N. (k. 14708, 11541) i wreszcie wyjaśnienia i zeznania osób, na dane których zawarto umowy kredytowe wskazane przy opisie poszczególnych umów kredytowych;

II. w odniesieniu do wyłudzenia szeregu kredytów bankowych, przypisanych niżej wymienionym oskarżonym:

1) **R. T. (1) – w punkcie II części rozstrzygającej wyroku, zarzucanych w punktach: II, IV, V, VI, XI, XII części wstępnej); w punkcie III części rozstrzygającej wyroku (zarzucanych w punktach: III i VII części wstępnej); w punkcie IV części rozstrzygającej wyroku (zarzucanego w punkcie VIII części wstępnej); w punkcie V części rozstrzygającej wyroku (zarzucanych w punktach: X, XIII, XIV części wstępnej); w punkcie VI części rozstrzygającej wyroku (zarzucanego w punkcie XV części wstępnej);**

2) **R. L. (1) – w punkcie IX części rozstrzygającej (zarzucanych w punktach: XVII, XIX, XX, XXI, XXIII części wstępnej); w punkcie X części rozstrzygającej wyroku (zarzucanych w punktach: XVIII, XXII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXVIII części wstępnej);**

3) **K. D. – w punkcie XXII części rozstrzygającej wyroku (zarzucanego w punkcie LIV części wstępnej); w punkcie XXIV części rozstrzygającej wyroku (zarzucanego w punkcie LV części wstępnej);**

4) **D. M. – w punkcie LXII części rozstrzygającej wyroku (zarzucanego w punkcie XCVII części wstępnej);**

- 5) **Z. M. (1)** – w punkcie LXVI części rozstrzygającej wyroku (zarzuconego w punkcie CIII części wstępnej);
- 6) **J. C.** – w punkcie LXVIII części rozstrzygającej wyroku (zarzuconego w punkcie CVI części wstępnej);
- 7) **D. A.** – w punkcie LXX części rozstrzygającej (zarzuconych w punktach: CVII i CVIII części wstępnej); w punkcie LXXI części rozstrzygającej wyroku (zarzuconych w punkcie CIX części wstępnej); w punkcie LXXII części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie CX części wstępnej);
- 8) **D. C. (1)** – w punkcie LXXV części rozstrzygającej wyroku (zarzuconego w punkcie LXXV części rozstrzygającej);

następujące dowody:

- a) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w łącznej kwocie 68.500 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach od 11 do 13 października 2010r., na kredytobiorcę Z. M. (2):** wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 10971-10974, 12273-12274, 14341, 14394-14397); Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 4887-4889, 4887-4889, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)); częściowo wyjaśnienia G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: Z. M. (2) (k. 317-319), M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); dokumentacja kredytowa na nazwisko Z. M. (2) (k. 216-260, 263-309, 2561-2668); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); opinie biegłego z zakresu badań pisma (k. 10107-10136, 13034-13077); dowody rzeczowe pod poz. DRZ (...) (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 6588); odpis wyroku dot. Z. M. (2) (k. 330-331, 332-338); pismo Banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpisy skróconych aktów zgonu H. Z. i Z. M. (2) (k. 14708, 14664);
- b) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 75.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniu 21 stycznia 2011r., na kredytobiorcę E. J. (1) :** wyjaśnienia oskarżonej H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397); zeznania świadków: T. K. (3) (k. 150-153, 14676), E. J. (1) (k. 166, 204-206, 7185-7188), B. Z. (k. 167-168, 3519-3520, 3524-3525), M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723), częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232), dokumentacja kredytowa dot. E. J. (1) (k. 158-165, 169-180, 1170-1193, 2535-1560), opinie biegłych z zakresu badań pisma (k. 13034-13077, 181-201, 1199-1219, 3530-3550, 10107-10136), zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644), materiały śledztwa (...) Prokuratora (...) W., włączonego do postępowania (...), dot. E. J. (1) (k. 3481-3567), odpis wyroku dot. E. J. (1) (k. 209-210), pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314), odpisy skróconych aktów zgonu H. Z. i E. J. (1) (k. 14708, 14432);
- c) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 65.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach: 3-4 listopada 2010r., na kredytobiorcę D. B.:** wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 10971-10974, 12273-12274, 14341, 14394-14397), wyjaśnienia Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 4887-4889, 4887-4889, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)), D. B. (k. 3376-3379b, 3379c-3379f, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...)), P. M. (1) (k. 4882-4885, 4887-4889, 4899-4900, 14131-14132, 14233), zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723), częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232), opinie biegłych z zakresu badań pisma (k. 7210-7230,

10107-10136, 12530-12551), informacja z ZUS dot. D. B. (k. 3810), dokumentacja kredytowa dot. D. B. (k. 1353-1420), zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644), karty analityczne dot. kredytu (k. 3650-3689), dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 4054-4098); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314), odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

d) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 50.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach: 17-18 listopada 2010r., na kredytobiorczynię K. G.**: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)), D. M. (k. 9-11,12-17,69-76, 4729-4735, 4738-4739, 4928-4930, 5676-5681, 7383-7386, 8975-8978), K. G. (k. 3409-3412,3415-2418, 3989-3993,8566-8567, 9518-9521), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznań świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); opinie biegłego z zakresu badań pisma (k. 10107-10136, 7210-7230, 13034-13077); dokumentacja kredytowa dot. K. G. (k. 1446-1489); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 3422-3453); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); karty analityczne dot. kredytu (k. 3690-3737); informacja z ZUS dot. K. G. (k. 3810); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); pismo banku (...) S. A. dot. wysokości zadłużeń z tyt. umów kredytu (k. 11493-11494); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

e) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 75.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniu 17 grudnia 2010r., na kredytobiorcę A. K.**: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), A. K. (k. 3473-3477,4392-4395), P. M. (1) (k. 4882-4885, 4887-4889, 4899-4900, 14131-14132, 14233), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznań świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 7210-7230); informacja z ZUS dot. A. K. (k. 3808-3809, 3810); dokumentacja kredytowa dot. A. K. (k. 2108-2147); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); karty analityczne dot. kredytu (k. 3770-3790); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 6585); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

f) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 75.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach: 5-7 stycznia 2011r., na kredytobiorczynię R. J. (obecnie: S.)**: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)), P. M. (1) (k. 4882-4885, 4887-4889, 4899-4900, 14131-14132, 14233), R. S. (k. 3364-3363, 8111-8112), P. L. (k. 4601-4604, 6529-6530, 8763-8764), D. M. (k. 9-11,12-17,69-76, 4729-4735, 4738-4739, 4928-4930, 5676-5681, 7383-7386, 8975-8978), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723), J. M. (1) (k. 4234-4236, 14721); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 7210-7230); informacja z ZUS dot. R. S. (k. 3810); dokumentacja kredytowa dot. R. J. (k. 1336-1352); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); karty analityczne dot. kredytu (k. 3791-3797); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 4099-4110); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

g) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 300.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach: 5-7 stycznia 2011r., na spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w J.**: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), T. K. (1) (k. 7373-7378,7672-7677,8095-8101,

8497-8500,9964-9965,9558-9561, 10821-10822,11547-11549, 12346-12347, 12676-12677, 14214), A. W. (k. 7309-7315, 7316-7321, 7446-7453, 8102-8104, 9125-9128, 9590-9594, 10965-10968, 12348-12349, 12678-12679, 14518, 15039-15041), M. W. (1) (k. 8072-8077,8089-8092, 8093-8094,8095-8101, 8102-8104,8924-8931, 10000-10005,10013-10016, 10349-10353,10847-10848, 12715-12716, 14126, 14870-14873), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: M. D. (k. 11708-11709, 14723), M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); kopia akt rejestrowych Sądu Rejonowego we Wrocławiu spółki (...) sp. z o. o. z siedzibą w J. (k. 465-731); informacja z ZUS dot. (...) sp. z o.o. (k. 1142, 7678, 10260-10348, 10837, 10944); informacja z ZUS dot. T. K. (1) (k. 1198, 3527); informacja z ZUS dot. R. J. (k. 8558); informacja Naczelnika US w J. dot. (...) spółki z o.o. w J. (k. 1230); zaświadczenie o niezaleganiu z podatkami dot. (...) wraz z wnioskiem T. K. o jego wydanie (k. 1231-1232); dokumentacja kredytowa dot. (...) sp. z o.o. z/s w J. (k. 2792-2892); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644), karty analityczne dot. kredytu (k. 3764-3769); wyniki przeszukania (k. 4150-4161, 7368-7372, 7663-7665); umowy najmu lokalu (k. 4164-4169); pismo (...) Bank z 10 września 2014 r. wraz z załącznikami, historią rachunku (...) sp. z o. o. z siedzibą w J. (k. 4363-4367); pismo Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W. z 17 września 2014r. wraz załącznikami w postaci protokołu kontroli spółki (...) sp. z o. o. z siedzibą w J. (k. 4405-4446); pismo (...) S. A. wraz z załącznikami w postaci historii rachunku bankowego dot. (...) sp. z o. o. (k. 4481-4497); opinia biegłego z zakresu rachunkowości dot. (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. (k. 6558-6563); korespondencja mailowa oskarżonych: A. W. i M. W. (1) dot. (...) sp. z o. o. (k. 7454-7584); opinia biegłego informatyka dot. komputera zabezpieczonego od R. J. (k. 8811-8890); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 6589); dowody rzeczowe (k. 10945-10957); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

h) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 80.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w okresie od 30 września do 8 października 2010r., na kredytobiorcę R. G.: wyjaśnienia oskarżonych:

H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...), (...), (...)-(...)), P. M. (1) (k. 4882-4885, 4887-4889, 4899-4900, 14131-14132, 14233), częściowo K. D. (k. 5049-5059, 5061-5064, 5065-5067, 5682-5688, 6034-6036, 6838-6839, 14126, 14469), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232), częściowo M. G. (1) (k. 6485-6486, 8694-8695, 14338-14339); opinie biegłych M. W. (3) i M. K. (1) (k. 13252-13254); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 7210-7230); informacja z ZUS dot. R. G. (k. 3808-3809); dokumentacja kredytowa dot. R. G. (k. 1490-1537, 4239-4299, 8224-8313, 8322-8324); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 6584); informacja z (...) dot. R. G. (k. 8321); informacja GUS dot. (...) M. G. (1) (k. 8325); zaświadczenie dot. (...) M. G. (1) (k. 8343); odpis skrócony aktu zgonu R. G. (k. 8361); pismo z Powiatowego Urzędu Pracy dot. R. G. (k. 8368-8370); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 8372-8395); pismo (...) z 22 lutego 2017 r. z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

i) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 80.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniu 23 września 2010r., na kredytobiorczynię M. S. (1): wyjaśnienia oskarżonych:

H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), M. S. (1) (k. 3824-3828, 3977-3980, 8117-8118), P. M. (1) (k. 4882-4885, 4887-4889, 4899-4900, 14131-14132, 14233, 14126, 14469), częściowo K. D. (k. 5049-5059, 5061-5064, 5065-5067, 5682-5688, 6034-6036, 6838-6839), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 7210-7230); informacja z ZUS dot. M. S. (1) (k. 3808-3809, 3810); dokumentacja kredytowa dot. M. S. (1) (k. 1993-2017); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); karty analityczne dot. kredytu (k. 3738-3749); dowody rzeczowe

(oryginały dokumentacji kredytowej – k. 6586); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu M. S. (1) (k. 12320);

j) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 80.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach: 5-9 sierpnia 2010r., na kredytobiorcę Z. P.: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadka Z. P. (k. 1257-1259, 3597-3599, 5768-5772, 14676); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 3617-3626); dokumentacja kredytowa dot. Z. P. (k. 2719-2771, 3572-3585); pisma ZUS dot. Z. P. (k. 3586, 3601); pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. dot. PHU (...) (k. 3593-3595); zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia wystawione na nazwisko Z. P. (k. 3629); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 10107-10136); odpis wyroku dot. Z. P. (k. 2770-2771); odpis skrócony aktu zgonu A. N. (k. 11541); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 6583); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

k) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 75.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w okresie od 31 sierpnia do 1 września 2010r., na kredytobiorcę W. B.: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723), R. M. (2) (k. 1278-1280, 1288-1293, 1477), R. F. (k. 1283-1285, 1304-1305); dokumentacja kredytowa dot. R. F. (k. 1973-1992); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 10107-10136); kopia dokumentów z akt Sądu (...) w sprawie III K 912/14 p-ko R. F. i E. K. (k. 12418-12430, 12738-12753); odpis skrócony aktu zgonu A. N. (k. 11541); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

l) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 80.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach 18-20 sierpnia 2010r., na kredytobiorcę W. B.: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: W. B. (k. 5737-5738), częściowo J. M. (2) (k. 5744-5755, 6188-6189, 6203-6207), M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); opinie biegłych z zakresu badań pisma (k. 6209-6218, 7210-7230); odpis wyroku dot. W. B. (k. 5735); dokumentacja kredytowa dot. W. B. (k. 2669-2718, 5750, 5763, 6175-6187); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy kredytu dot. W. B. (k. 5742); informacja z ZUS dot. W. B. (k. 5743); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 6582); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

m) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 80.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach 18-20 sierpnia 2010r., na kredytobiorcę E. S.: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397), E. S. (k. 3387-3390, 3391-3393, 8107-8108), Z. M. (1) (k. 6122-6125, 6136-6138, 8137-8138), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 7210-7230); informacja z ZUS dot. E. S. (k. 3810); dokumentacja kredytowa dot. E. S. (k. 1421-1445); dowody rzeczowe (oryginały dokumentacji kredytowej – k. 3454-3465); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); pismo banku (...)

SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); pismo banku (...) S. A. dot. wysokości zadłużeń z tytułu umów kredytu (k. 11493-11494); karty analityczne dot. kredytu (k. 3750-3763);

n) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 44.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach 6-8 czerwca 2011r., na kredytobiorcę J. S.: wyjaśnienia oskarżonych: T. K. (1) (k. 7373-7378, 7672-7677, 8095-8101, 8497-8500, 9964-9965, 9558-9561, 10821-10822, 11547-11549, 12346-12347, 12676-12677, 14214), M. W. (1) (k. 8072-8077, 8089-8092, 8093-8094, 8095-8101, 8102-8104, 8924-8931, 10000-10005, 10013-10016, 10349-10353, 10847-10848, 12715-12716, 14126, 14870-14873), A. W. (k. 7309-7315, 7316-7321, 7446-7453, 8102-8104, 9125-9128, 9590-9594, 10965-10968, 12348-12349, 12678-12679, 14518, 15039-15041), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: M. D. (k. 11708-11709, 14723), M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); pisma banku (...) S. A. dot. J. S. (k. 9562, 9563); dokumentacja kredytowa dot. J. S. (k. 10202-10205, 10665-10669); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); dowody rzeczowe (k. 10212, 10945-10957);

o) w zakresie wyłudzenia gwarancji bankowej w wysokości 180.000 zł w związku z umową kredytu pomiędzy Bankiem (...) S. A. a (...) sp. z o. o. w kwocie 300 000 zł w dniach 12-19 września 2013r.: wyjaśnienia oskarżonych: T. K. (1) (k. 7373-7378, 7672-7677, 8095-8101, 8497-8500, 9964-9965, 9558-9561, 10821-10822, 11547-11549, 12346-12347, 12676-12677, 14214), M. W. (1) (k. 8072-8077, 8089-8092, 8093-8094, 8095-8101, 8102-8104, 8924-8931, 10000-10005, 10013-10016, 10349-10353, 10847-10848, 12715-12716, 14126, 14870-14873), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723), E. G. (gwarancje (...)) (k. 10216-10218); opinia biegłego z zakresu finansów (k. 10179-10183); protokół kontroli skarbowej UKS w J. z 20.08.2012r. (k. 4405-4446); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); wyciąg z KRS dot. (...) sp. z o. o. (k. 8501-8509); dokumentacja z akt rejestrowych Sądu Rejonowego dot. (...) sp. z o. o. (k. 9003-9014); pismo banku (...) S. A. wraz z załącznikami, w postaci dokumentacji kredytowej dot. (...) sp. z o. o. (k. 9018, 9020-9077); dowody rzeczowe (k. 9019, 9911); pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego we W. wraz z dokumentacją dot. (...) (k. 9259-9299); pismo Banku (...) wraz z załącznikami w postaci dokumentacji dotyczącej gwarancji bankowej na rzecz (...) sp. z o. o. (k. 9875-9916); pismo Banku (...) z 23 czerwca 2016r. (k. 10361); pismo (...) Banku S.A. z 21 października 2017r. (k. 11967-11976); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314);

p) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 65.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w okresie od 29 listopada do 6 grudnia 2010r., na kredytobiorczynię M. Z. (1): wyjaśnienia oskarżonych: M. Z. (1) (k. 11325-11328, 11576-11579, 11660-11662), częściowo J. C. (k. 11690-11693, 14127, 14873), częściowo G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232), częściowo wyjaśnienia D. A. (k. 13267-13269, 14214); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); informacja z ZUS dot. M. Z. (1) (k. 3808-3809); dokumentacja kredytowa dot. M. Z. (1) (k. 1926-1972, 9842-9843); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); dowody rzeczowe (k. 9874); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 10107-10136); tablice poglądowe z wizerunkami m.in. oskarżonych: A. N. i J. C. (k. 11580, 11663); opinie biegłych z zakresu badań pisma (k. 12530-12551, 13034-13077); odpis skrócony aktu zgonu A. N. (k. 11541); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314);

q) w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 70.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach 3-8 grudnia 2010r., na kredytobiorcę D. G. (1): wyjaśnienia podejrzanego D. G. (1) (k. 11880-11884); częściowo wyjaśnienia oskarżonych: G. T. (1) (k. 3878-3884, 3949-3952, 14215-14219, 14227-14232) i D. A. (k. 13267-13269, 14214); zeznania świadków: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723); informacja z ZUS dot. D. G. (1) (k. 3808-3809); dokumentacja kredytowa dot. D. G. (1) (k. 2460-2505, 9844-9853); zakres obowiązków i uprawnień pracownika banku (...) S. A. G. T. (1) (k. 3635-3644); opinie biegłych z zakresu badań pisma (k.

10107-10136, 12530-12551, 13034-13077); pismo (...) S. A. dot. H. B., D. G. (1) (k. 11546); odpis skrócony aktu zgonu A. N. (k. 11541);

r) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 70.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach 3-8grudnia 2010r., na kredytobiorcę H. B.**: wyjaśnienia oskarżonych: H. Z. (k. 345-353, 1135-1141, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 7591-7595, 9558-9561 (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)), T. K. (1) (k. 7373-7378, 7672-7677, 8095-8101, 8497-8500, 9964-9965, 9558-9561, 10821-10822, 11547-11549, 12346-12347, 12676-12677, 14214), M. W. (1) (k. 8072-8077, 8089-8092, 8093-8094, 8095-8101, 8102-8104, 8924-8931, 10000-10005, 10013-10016, 10349-10353, 10847-10848, 12715-12716, 14126, 14870-14873), H. B. (k. 9736-9739, 9742-9743, 10357-10359), A. W. (k. 7309-7315, 7316-7321, 7446-7453, 8102-8104, 9125-9128, 9590-9594, 10965-10968, 12348-12349, 12678-12679, 14518, 15039-15041); zeznania świadków: M. D. (k. 11708-11709, 14723) i J. W. (k. 12158-12159); pismo banku (...) S. A. wraz z kopią dokumentacji kredytowej dot. H. B. (k. 9540-9545); dowody rzeczowe (k. 9546, 10945-10957); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 10107-10136); pismo (...) S. A. dot. H. B., D. G. (1) (k. 11546); kopia akt II K 509/12 SR w Świdnicy dot. E. J. (2) (k. 11599-11632); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); odpis skrócony aktu zgonu H. Z. (k. 14708);

s) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 80.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniu 22 grudnia 2010r., na kredytobiorcę D. S.**: wyjaśnienia oskarżonych: Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...), (...)- (...)), D. S. (k. 10858-10861, 10885-10888, 11085-11088, 11192-11195, 11777-11783, 11085-11088), częściowo D. A. (k. 11557-11561, 11777-11783, 12762-12763, 13267-13269, 14214); opinii biegłych z zakresu badań pisma (k. 12530-12551, 13034-13077); zeznania biegłych M. W. (3) i M. K. (1) (k. 13252-13254); tablica poglądowa z wizerunkiem m.in. oskarżonej D. C. (1) (k. 11848); informacja z ZUS dot. D. S. (k. 4574); dokumentacja kredytowa dot. D. S. (k. 2174-2190, 10206-10207); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); pismo banku (...) S. A. dot. wysokości zadłużeń z tyt. umów kredytu (k. 11493-11494); dowody rzeczowe (k. 10212);

t) **w zakresie wyłudzenia kredytu bankowego w kwocie 80.000 zł z Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w dniach: 9-10 maja 2011r., na kredytobiorcę H. K.**: wyjaśnienia oskarżonych: wyjaśnienia H. K. (k. 11799-11803, 11808-11809, 12153-12156), D. A. (k. 12762-12763, 14214); tablica poglądowa z wizerunkiem m.in. oskarżonej D. A. (k. 11190); informacja z ZUS dot. H. K. (k. 4574); informacja Naczelnika US, kopie sprawozdań finansowych (k. 9227-9230); dokumentacja kredytowa dot. H. K. (k. 1597-1647, 10196-10201); opinia biegłego z zakresu badań pisma (k. 13034-13077); pismo banku (...) SA z danymi o spłacie zobowiązań kredytowych (k. 11313-11314); dowody rzeczowe (k. 10212).

II. Na stronach 1-44 uzasadnienia zaskarżonego wyroku z dnia 7 października 2020r. sygn. akt III K – 30/20 (k. 15281-15302v) Sąd Okręgowy w Świdnicy dokonał trafnie rekonstrukcji stanu faktycznego i przebiegu przestępstw popełnionych przez wszystkich oskarżonych, podając na jakich oparł się dowodach, zaś na stronach 44-64 (k. 14302v-15312v), Sąd I instancji przeprowadził kompletną ocenę wiarygodności wyjaśnień wszystkich oskarżonych na tle pozostałych dowodów, w tym wyjaśnień współoskarżonych, zeznań świadków, opinii biegłych w zakresie pisma ręcznego, wyników przeszukań i analizy dokumentacji kredytowej, dokumentacji z ZUS i urzędów skarbowych, a także analizy dowodów rzeczowych (oryginałów dokumentacji kredytowej). Wspomniana analiza materiału dowodowego jest na tyle jasna, przekonująca i komplementarna, że nie ma potrzeby ponownie jej przytaczać i zasługuje w całości na akceptację.

Taką samą ocenę przeprowadził Sąd Okręgowy w Świdnicy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku z dnia 24 sierpnia 2022r. sygn. akt III K – 101/22 dotyczącego wyłącznie oskarżonego R. T. (1) (k. 15236, 15250-15256), w którym dokonał trafnie rekonstrukcji stanu faktycznego i przebiegu przestępstwa popełnionego przez tego oskarżonego, podając na jakich oparł się dowodach, zaś na stronach 1-4 tegoż uzasadnienia wyroku (k. 15250-15251v), zaś na stronach 4-10 tegoż uzasadnienia wyroku przedstawił treść wyjaśnień oskarżonego R. T. (1) na poszczególnych etapach

postępowania karnego, na tle pozostałych dowodów, w tym wyjaśnień współoskarżonych, opinii biegłych w zakresie pisma ręcznego, wyników przeszukań i analizy dokumentacji kredytowej, dokumentacji z ZUS i urzędów skarbowych, a także analizy dowodów rzeczowych (oryginałów) dokumentacji kredytowej) (k. 15250-15254v). Wspomniana analiza materiału dowodowego jest na tyle jasna, przekonująca i komplementarna, że nie ma potrzeby ponownie jej przytaczać i zasługuje w całości na akceptację.

Oceniając zakres ujawnionego przez Sąd I instancji materiału dowodowego, a także prawidłowy sposób weryfikacji jego wiarygodności, trzeba zdecydowanie odrzucić zarzuty obrońców wszystkich oskarżonych o rzekomej obrazie przez Sąd Okręgowy przepisów procesowych i błędach w ustaleniach faktycznych.

III. Mimo swoistej i pozornej szczegółowości, zarzuty formułowane przez obrońców oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), były w istocie jednostronne i oparte wyłącznie na wyjaśnieniach wymienionych oskarżonych na poszczególnych etapach postępowania karnego, z całkowitym ignorowaniem pozostałego materiału dowodowego, szczególnie wyjaśnień współoskarżonych, którzy przyznali się do popełnienia przestępstw i opisali mechanizm wyłudzenia kredytów, co w sposób dość jasny pokazało całość działań zorganizowanej grupy przestępczej założonej i kierowanej przez oskarżonego R. T. (1). Mowa o wyjaśnieniach oskarżonych:

- 1) H. Z. (wówczas S.) (k. 345-353, 1135-1141, 3286-3292, 3295-3303, 3842-3847, 5698-5700, 5979-5980, 6264-6270, 6970-6971, 12273-12274, 14341, 14394-14397);
- 2) Ł. R. (k. 4344-4352, 4354-4360, 4383-4384, 4502-4504, 4587-4590, 5215-5219, 5257-5259, 5260-5265a, (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...), (...)-(...), (...), (...)-(...));
- 3) D. M. (k. 9-11,12-17,69-76, 4729-4735, 4738-4739, 4928-4930, 5676-5681, 7383-7386, 8975-8978);
- 4) P. M. (1) (k. 4882-4885, 4887-4889, 4899-4900, 14131-14132, 14233);
- 5) D. B. (k. 3376-3379b, 3379c-3379f, (...)-(...), (...)-(...));
- 6) K. G. (k. 3409-3412, 3415-2418, 3989-3993, 8566-8567, 9518-9521, 3264-13265);
- 7) A. K. (k. 3473-3477, 4392-4395);
- 8) R. S. (poprzednio: J.) (k. 3364-3363, 8111-8112);
- 9) P. L. (k. 4601-4604, 6529-6530, 8763-8764);
- 10) T. K. (1) (k. 7373-7378, 7672-7677, 8095-8101, 8497-8500, 9964-9965, 9558-9561, 10821-10822, 11547-11549, 12346-12347, 12676-12677, 14214);
- 11) A. W. (k. 7309-7315, 7316-7321, 7446-7453, 8102-8104, 9125-9128, 9590-9594, 10965-10968, 12348-12349, 12678-12679, 14518, 15039-15041);
- 12) M. W. (1) (k. 8072-8077, 8089-8092, 8093-8094, 8095-8101, 8102-8104, 8924-8931, 10000-10005, 10013-10016, 10349-10353, 10847-10848, 12715-12716, 14126, 14870-14873);
- 13) M. S. (1) (k. 3824-3828, 3977-3980, 8117-8118);
- 14) E. S. (k. 3387-3390, 3391-3393, 8107-8108);
- 15) Z. M. (1) (k. 6122-6125, 6136-6138, 8137-8138);
- 16) H. B. (k. 9736-9739, 9742-9743, 10357-10359);
- 17) D. S. (k. 10858-10861, 10885-10888, 11085-11088, 11192-11195, 11777-11783, 11085-11088);

- 18) D. A. – zakresie, w jakim przyznała się do przestępstw (k. 11557-11561, 11777-11783, 12762-12763, 13267-13269, 14214);
- 19) H. K. (k. 11799-11803, 11808-11809, 12153-12156);
- 20) podejrzanego D. G. (1) (k. 11880-11884);
- 21) M. Z. (1) (k. 11325-11328, 11576-11579, 11660-11662);
- 22) J. C. (k. 11690-11693, 14127, 14873);
- 23) E. B. (k. 8799-8803, 1308813089);
- 24) M. M. (3) (k. 9932-9934, 9935-9937);
- 25) P. L. (k. 9955-9957);
- 26) P. M. (2) (k. 12822-12825).

Wyjaśnienia wymienionych oskarżonych, Sąd Okręgowy w Świdnicy słusznie skonfrontował z zeznaniami świadków: Z. P. (k. 1257-1259, 3597-3599, 5768-5772, 14676), E. K. (k. 6010-6013, 6031-6032, 12420), R. M. (2) (k. 1278-1280, 1288-1293, 1477), R. F. (k. 1283-1285, 1304-1305), Z. M. (2) (k. 317-319), E. J. (1) (k. 166, 204-206, 7185-7188), M. D. (k. 11708-11709, 14723), J. W. (k. 12158-12159), W. B. (k. 5737-5738), którzy potwierdzili mechanizmy wyłudzenia kredytów bankowych, we współdziałaniu z oskarżonym G. T. (1), zapewniającym ze strony banku (...) SA powodzenie akcji przestępczych, a także zachowanie w tajemnicy przed władzami banku posługiwania się podrobionymi zaświadczeniami o zatrudnieniu i zarobkach. Przystępcze działanie potwierdzili także pracownicy banku, którzy oceniali prawidłowość czynności oskarżonego G. T. (1), a przede wszystkim efektu jego działań, polegające na kredytach, które nie zostały splecone i służyły wyłącznie wyłudzeniu środków finansowych. Mowa o świadkach: M. M. (2) (k. 3351-3354, 3645-3648, 3798-3800, 7291-7293, 14677-14678), J. O. (k. 5113-5119, 8018-8020, 14721-14722), E. P. (k. 8552-8555, 14722-14723), T. K. (3) (k. 150-153, 14676) i B. Z. (k. 167-168, 3519-3520, 3524-3525).

Sąd Okręgowy w Świdnicy prawidłowo ocenił także przedstawione przez oskarżyciela publicznego jednoznacznie wiarygodne dowody potwierdzające podrobienie zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach dla przyszłych kredytobiorców, co miało zapewnić powodzenie akcji przestępczych. Mowa o zeznaniach świadków: T. F. (k. 4198-4200), H. P. (k. 4204), J. M. (1) (k. 4234-4236, 14721) i J. M. (2) (k. 5744-5755, 6188-6189, 6203-6207), którzy nie potwierdziły wystawienia i podpisania podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach, a także opinii biegłych z zakresu pisma (k. 181-201, 1199-1219, 6209-6218, 7210-7230, 10107-10136, 10179-10183, 12530-12551, 13034-13077, 13252-13254).

Z informacji uzyskanej od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (k. 1142, 1198, 3527, 3586, 3601, 3808-3809, 3810, 4574, 5743, 7678, 8558, 10260-10348, 10837, 10944, 11345, 11447, 11567, 11671-11673), wynikało, że: R. G., E. B., P. M. (2), M. Z. (1), M. S. (1), A. K., D. G. (1), R. S., D. B., E. S., P. L. (urodzony w (...)r.), M. S. (1), A. K. nie byli w okresie zawarcia umowy kredytu zgłoszeni do ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia.

Pismem z dnia 22 września 2014r. ZUS udzielił informacji, iż H. K. w okresie od marca 2011r. do marca 2013r. został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. K. F. nie został zgłoszony do ubezpieczenia. D. O. zgłoszona została do ubezpieczenia w okresie od 25 października 2011r. do 31 maja 2012r. z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o. o. z siedzibą w W.. M. M. (3) do 2014r. nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego, natomiast D. S. zgłoszony został z tytułu zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) sp. j. w okresie od 1 kwietnia 2003r., do 2014r. nie został wyrejestrowany z tego tytułu.

Z pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 marca 2017r. wynika, iż M. K. (2) (S.) została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego w dniu 1 września 2010r., z datą rozpoczęcia ubezpieczenia od 10 czerwca 2010r. Natomiast w dniu 6 sierpnia 2012r. złożony został dokument z datą wyrejestrowania ubezpieczonej z dniem 1 czerwca 2010r. ZUS Oddział w P. wyraził pogląd, iż nie powstał obowiązek ubezpieczenia.

Ponadto, mechanizmy przestępstw znalazły poparcie w informacji urzędów skarbowych i urzędów kontroli skarbowej (k. 1230, 1231-1232, 3593-3595, 4405-4446, 9227-9230, 9259-9299, 11506, 11522). Pismem z dnia 13 stycznia 2016r. Naczelnik Urzędu Skarbowego przesłał kopie sprawozdań podatkowych złożonych przez H. K. w dniu 21 kwietnia 2011r. Z zeznania PIT -36 wynika, iż w roku podatkowym 2010 nie osiągnął on dochodów podlegających opodatkowaniu. Natomiast w zeznaniu podatkowym złożonym do wniosku o kredyt wykazane zostało, iż w roku podatkowym 2010 H. K. osiągnął dochody podlegające opodatkowaniu w kwocie 1 386,75,20 zł.

Wreszcie, popełnienie przez oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1) przypisanych im przestępstw dopełniły ostatecznie wyroki skazujące w niniejszej sprawie, w trybie dobrowolnego poddania się karze, jak również wyroki skazujące za udział w przedsięwzięciach przestępczych: Z. M. (2) (k. 330-331, 332-338), Z. P. (k. 2770-2771), R. F. (k. 12418-12430), E. K. (k. 12738-12753), W. B. (k. 5735) i E. J. (2) (k. 11599-11632).

Oceny obrońców oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), były życzeniowe i bezkrytyczne, a zatem dowolne i sprzeczne z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 7 k.p.k..

Jak podkreślano w doktrynie, błąd w ustaleniach faktycznych (error facti) przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź to z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd "braku"), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). Może on więc być wynikiem nieznamości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd. (T. Grzegorzczak – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. III, Zakamycze 2003, – s. 1133-1134).

Wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może ograniczać się wyłącznie do polemiki z ocenami dokonanymi przez Sąd I instancji, bez wskazania jakich konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu, nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych. Wyraża to wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2005r. sygn. WA – 10/05: „Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu a quo wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia, lecz musi zmierzać do wykazania jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego nie na innych dowodach od tych, na których oparł się sąd pierwszej instancji (...) nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez ten sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

Istota zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie może opierać się na odmiennej ocenie materiału dowodowego, innymi słowy mówiąc na forsowaniu własnego poglądu strony na tę kwestię. Stawiając tego rodzaju zarzut należy wskazać, jakich uchybień w świetle zgodności (lub niezgodności) z treścią dowodu, zasad logiki (błądność rozumowania i wnioskowania) czy sprzeczności (bądź nie) z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy dopuścił się w dokonanej przez siebie ocenie dowodów sąd pierwszej instancji” (OSNwSK 2005, z. 1, poz. 949 oraz poz. 947; podobnie T. Grzegorzczak – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, , wyd. III, Zakamycze 2003 s. 1134 oraz P. Hoffmański, E. Sadzik, K. Zgryzek – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2007, s. 666-667).

W realiach niniejszej sprawy, poza polemiką z ustaleniami faktycznymi, w swojej apelacji obrońcy oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), nie postawili zaskarżonemu wyrokowi rzeczowych zarzutów dotyczących niewłaściwego odczytania treści dowodów, błędów logicznego rozumowania i wnioskowania, a także sprzeczności ustaleń Sądu I instancji ze wskazaniami wiedzy i zasadami doświadczenia życiowego.

Nie można w żadnym wypadku doszukiwać się także naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów w tym, że Sąd I instancji uznał za wiarygodne wyjaśnienia niektórych oskarżonych (w tym oskarżonych: K. D. i G. T. (1), a także oskarżonej D. A., obciążającej oskarżoną D. C. (1)) jedynie częściowo (i to tylko ze wstępnej fazy śledztwa), odrzucając szereg podanych przez niego faktów, jako niewiarygodne. Właśnie konsekwencją obowiązywania zasady swobodnej oceny dowodów jest to, że nie ma reguły nakazującej całkowite uznanie wiarygodności lub jej braku określonego środka dowodowego. Jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy w zachowującym pełną aktualność wyroku z dnia 28 marca 1974r. sygn. Rw 152/74: „Kierując się przepisem art. 4 § 1 [obecnie art. 7] k.p.k., sąd może określonym zeznaniem świadka lub wyjaśnieniom oskarżonego częściowo dać lub nie dać wiary, pod tym jednak warunkiem, że stanowisko swoje w sposób przekonujący uzasadni w konfrontacji z całokształtem zebranego materiału dowodowego. Sama zaś okoliczność, że świadek lub oskarżony dotychczas nienagannie się zachowywali albo przeciwnie - że dotychczasowy ich tryb życia był naganny, bez ustalenia innych okoliczności nie może stanowić o tym, że dane zeznanie lub wyjaśnienie jest albo nie jest wiarygodne” (OSNKW 1974, z. 7-8, poz. 154). W kolejnym wyroku z dnia 14 lipca 1975r., sygn. Rw 323/75 Sąd Najwyższy odniósł się także do możliwości uznania za wiarygodne nawet pewnych fragmentów relacji świadka. Stwierdził, że „z istoty (...) zasady swobodnej oceny dowodów wynika, że sąd realizując ustawowy postulat poczynienia ustaleń faktycznych odpowiadających prawdzie (art. 2 § 1 pkt 2 [ob. 2 § 2] k.p.k.) ma prawo uznać za wiarygodne zeznania świadka co do niektórych przedstawionych przezeń okoliczności i nie dać wiary zeznaniom tego samego świadka co do innych okoliczności - pod warunkiem że stanowisko sądu w kwestii oceny zeznań świadka zostanie należycie uzasadnione” (OSNKW 1975, z. 9, poz. 133). Mając powyższe na uwadze, stanowisko Sądu Okręgowego w Świdnicy w zakresie częściowej wiarygodności wyjaśnień oskarżonej D. A., obciążającej oskarżoną D. C. (1) z pierwszej fazy śledztwa bezsprzecznie pozostawało pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k.

Jak wielokrotnie podkreślano w doktrynie i orzecznictwie, przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Akcentuje to szereg orzeczeń Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (por. wyrok SN z 3.09.1998r. sygn. V KKN 104/98 – Prokuratura i Prawo 1999, nr 2, poz. 6; a także wyrok S.A. w Łodzi z 20.03.2002r. sygn. II AKa 49/02 – Prokuratura i Prawo 2004, nr 6, poz. 29). Wszystkim tym wymogom Sąd Okręgowy w Świdnicy sprostał, nie naruszając także przepisu art. 5 § 2 k.p.k. nakładającego obowiązek rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonych. Słusznie zatem Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że oskarżeni: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), dopuścili się przypisanych im w zaskarżonym wyroku przestępstw i swoje stanowisko uzasadnił wyczerpująco i przekonująco, wypełniając wymogi określone w przepisie art. 424 k.p.k., uwzględniając przy tym okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych (art. 4 k.p.k.). Uzasadnienie to pozwalało także na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

IV. Nie były uzasadnione wszelkie zarzuty obrazy przepisów art. 424 § 1 i 2 k.p.k. poprzez przedstawienie ocen i argumentacji o sprawstwie i winie oskarżonych, które nie były akceptowane przez ich obrońców.

Rola uzasadnienia wyroku jest doniosła, gdyż jest ono podstawowym środkiem kontroli prawidłowości orzeczenia, pozwalającym instancji odwoławczej na sprawdzenie czy sąd i instancji oparł ustalenia faktyczne na analizie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Zgodzić się zatem należy z powszechnym i właściwie niekwestionowanym poglądem, że uzasadnienie jest swego rodzaju sprawozdaniem, nawiązującym do przebiegu rozprawy i narady nad wyrokiem, jednak powstającym już po jego ogłoszeniu i przez to trudno przyjąć, że uzasadnienie

może mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, a nie odwrotnie, że treść rozstrzygnięcia winna kształtować treść uzasadnienia.

W doktrynie i orzecznictwie zwracano jednak uwagę na to, że niespełnienie wymagań ustawowych w zakresie uzasadnienia nie może być utożsamiane z wadliwością samego rozstrzygnięcia, gdyż naruszenie przepisu art. 424 k.p.k. nie ma wpływu na treść wyroku, gdyż dochodzi do niego już po jego wydaniu (R.A. Stefański [w:] J. Bratoszewski, L. Gadrocki, Z. Gostyński, S.M. Przyjemski, R.A. Stefański, S. Zabłocki – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, tom II, Dom Wydawniczy ABC 1998r., s. 390 oraz P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek – Kodeks postępowania karnego. Tom II, Komentarz do art. 297-467, wyd. 3, Warszawa 2007, s. 582; a także wyrok SN z dnia 10 lutego 1984r. sygn IV KR –261/83 – OSNPG 1984, nr 7-8, poz. 85). A zatem, nie każde wadliwe uzasadnienie wyroku uniemożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej, a w konsekwencji stanowi dostateczną przyczynę uchylenia wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Do uchylenia wyroku może prowadzić tylko i wyłącznie taka wadliwość uzasadnienia, za względu na którą sąd odwoławczy nie może w sposób merytoryczny ustosunkować się do zarzutów i wniosków środka odwoławczego (por. wyrok SN z dnia 7 października 1983r. sygn. Rw – 7976/83 – OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 58).

Właśnie taki stosunek do wadliwości uzasadnienia wyroku jest dostrzegany także w orzecznictwie sądów apelacyjnych. Jako przykład nich posłuży wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 lutego 2004r., sygn. II AKa – 413/03: „Znaczenie uzasadnienia wyroku, które stanowi całość z dyspozytywną częścią orzeczenia, nie może poddawać w wątpliwość tezy, iż o trafności rozstrzygnięcia nie decyduje uzasadnienie, lecz materiał dowodowy stanowiący jego podstawę. Uzasadnienie w ramach kontroli odwoławczej stanowi jedynie punkt wyjścia do zbadania zasadności rozstrzygnięcia i jest oczywiste, że tak jak będąc formalnie nienaganne, nie może przesłaniać wad wyroku nie znajdującego podstaw w materiale dowodowym, tak też wadliwe uzasadnienie nie może przesądzać niezbędności korekty dyspozytywnej części orzeczenia. Nawet w razie występowania sprzeczności między wyrokiem a jego uzasadnieniem decydujące znaczenie ma stanowisko sądu wyrażone w wyroku” (Krakowskie Zeszyty Sądowe 2005, z. 1, poz. 37).

Podobnie wypowiadał się Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 23 listopada 2004r., II AKa – 235/04, stwierdzając jeszcze bardziej stanowczo: „Gdy uzasadnienie wyroku nie odpowiada wymaganiam ustawy, ale sąd drugiej instancji może ocenić zarzuty sformułowane w apelacji w oparciu o materiał dowodowy, jaki został zebrany, to brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w I instancji. Jeżeli jednak w wyroku nie zawarto żadnych ustaleń faktycznych, to ponowne rozpoznanie sprawy w I instancji jest konieczne. Inaczej czyniąc, sąd apelacyjny byłby jedynym sądem, który dokonywałby ustaleń faktycznych, zatem dwuinstancyjność postępowania byłaby fikcją” (Krakowskie Zeszyty Sądowe 2004, z. 12, poz. 38).

Podzielając zasadniczo stanowiska zawarte we wskazanych wyżej judykatach należy stwierdzić, że niewłaściwie sporządzone uzasadnienie, choć niewątpliwie stanowi obrazę przepisu postępowania (art. 424 k.p.k.), jednak nie musi prowadzić zawsze do dyskwalifikacji zaskarżonego orzeczenia, gdyż następuje po wydaniu wyroku. Oznacza to, że nie zawsze konsekwencją obrazy przepisu art. 424 k.p.k. będzie możliwość uznania jej względną przyczyną odwoławczą z art. 438 pkt 2 k.p.k., gdyż brakuje niezbędnego elementu w postaci możliwości wywarcia przez wskazaną obrazę prawa wpływu na treść orzeczenia (por. A. Zachuta – Wadliwość uzasadnienia wyroku jako samodzielna przyczyna jego uchylenia, Prokuratura i Prawo 2006, nr 12, s. 157).

W zaskarżonym wyroku, Sąd Okręgowy w Świdnicy ustalił stan faktyczny i jednocześnie przeprowadzając na rozprawie głównej wszelkie istotne dla sprawy dowody, następnie ocenił je wnikliwie i wskazał podstawy uznania odpowiedzialności karnej oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A. i D. C. (1), a także orzeczenia wobec nich kar jednostkowych, kar łącznych i pozostałych rozstrzygnięć. Uzasadnienie to, zwłaszcza wobec obecnej treści art. 424 § 1 k.p.k., nakazującego sporządzenie go w sposób zwięzły, prawidłowo wyjaśnia motywy rozstrzygnięć Sądu I instancji. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku była przekonująca i kompleksowa, co nakazywało, by uznać ją za trafną.

V. W odniesieniu do apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych: R. T. (1) i R. L. (1) należało zdecydowanie odrzucić zarzuty obrazy prawa procesowego oraz błędów w ustaleniach faktycznych dotyczące przypisanych im przestępstw założenia i kierowania zorganizowaną grupą przestępczą z art. 258 § 3 k.k. (co do R. T. (1)) i udziału w niej, czyli z art. 258 § 1 k.k. (co do R. L. (1)).

Odnosząc się do zarzutów postawionych w apelacjach obrońców tych oskarżonych co do istnienia i charakteru działalności zorganizowanej grupy przestępczej, należy w pierwszej kolejności poczynić następujące uwagi natury ogólnej.

W doktrynie i orzecznictwie wielokrotnie dawano wyraz temu, że przynależność do zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 k.k.) jest przestępstwem formalnym, a zatem do wypełnienia jego znamion wystarczy sama bierna przynależność, bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania itp. Wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. „Zorganizowana grupa przestępcza” powinna składać się nie mniej jak z trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Nie jest przy tym wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna, ani niezmienny skład, ani określony stopień zorganizowania, jak szczególne określenie zasad przynależności, staż członkowski, sankcje za wystąpienie przeciw dyscyplinie itd. (por. wyrok SN z dnia 16 stycznia 2008r. sygn. IV KK – 389/07 – LEX nr 346607 oraz postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2006r. sygn. IV KK – 300/06 – OSNwSK 2006, nr 1, poz. 2551; a także wyrok S.A. w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003r. sygn. II AKa-257/03 – Krakowskie Zeszyty Sądowe 2004, z. 4, poz. 41 oraz wyrok S.A. w Łodzi z dnia 20 października 2006r. sygn. II AKa – 174/06 – Prokuratura i Prawo – wkładka 2007, nr 7-8, poz. 38).

Chociaż „zorganizowanie” polega na w miarę stałym jej składzie, to nie wszyscy członkowie grupy muszą uczestniczyć w popełnieniu każdego z zaplanowanych przestępstw. Chodzi o akceptację celów i gotowość do zaspokajania potrzeb grupy, w tym np. w narzędzia potrzebne do popełniania przestępstw (por. wyrok S.A. w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003r., sygn. II AKa – 257/03, Krakowskie Zeszyty Sądowe 2004, z. 4, poz. 41).

W doktrynie i orzecznictwie akcentowano także, że grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu „zorganizowania” tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy (wyrok S.A. w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000r., sygn. II AKa – 184/00, Krakowskie Zeszyty Sądowe 2001, z. 1, poz. 26; podobnie wyrok S.A. w Łodzi z dnia 24 stycznia 2001r., sygn. II AKa – 240/01 – Prokuratura i Prawo 2004, nr 5, poz. 26, a także Z. Ćwiąkalski [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II – tezy do art. 258 k.k.).

Zorganizowana grupa mająca na celu dokonywanie przestępstw tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę czy to pionową – z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą – ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnienie możliwie wielu przestępstw. Nie jest grupą zorganizowaną grono znajomych, którzy odnawiają kontakty tylko dla dokonania doraźnej przestępczej transakcji handlowej. Nie jest taką grupą środowisko ludzi zajmujących się tą samą działalnością przestępczą, jeśli nie utrzymują ze sobą kontaktów organizacyjnych, to jest gdy nie łączy ich żadna struktura (wyrok SA w Krakowie z 21 marca 2001 r., II AKa 28/01, KZS 2001, z. 4, poz. 26).

Jeżeli zatem zorganizowanego charakteru grupy przestępczej w myśl art. 258 k.k. nie przekreśla to, że jest ona zorganizowana również poziomo, to znaczy, że nie wszyscy członkowie takiej grupy muszą być bezwzględnie „wewnętrznie podporządkowani” kierownictwu grupy. Jak słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w niepublikowanym wyroku z dnia 20 maja 2010r. sygn. akt II AKa – 330/09: „członkami zorganizowanej grupy przestępczej mogą być także sprawcy, którzy mają świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, akceptują jej cele i swoją w niej rolę, lecz niekoniecznie stoją na pozycji podległej wobec kierownictwa grupy. Rola takich sprawców może być na tyle istotna dla grupy przestępczej, że akceptują pozycję takiego członka, nawet jego pewną autonomię, gdyż jest niezbędny dla działalności przestępczej grupy”.

Na tle przedstawionych wyżej uwag, niewątpliwie istniała zorganizowana grupa przestępcza, w skład której wchodził także oskarżeni: R. T. (1) i R. L. (1). Wspomniana zorganizowana grupa przestępcza miała na celu popełnianie oszustw polegających na werbowaniu i namawianiu osób do wyłudzenia kredytów bankowych przy użyciu sfałszowanych dokumentów (w tym zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach). Gwarancją skuteczności podejmowanych zabiegów przestępczych było wykorzystanie udziału jednego z pracowników bankowych (oskarżonego G. tarki) w przestępczy proceder. Gwarantował on uczestnikom przestępczego proceduru pozorność sprawdzenia wiarygodności dokumentów przedstawionych przez kredytobiorców, jak również znajomość procedur bankowych, co dawało podstawy do przekonania o bezkarności sprawców.

Jak słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 9 marca 2017r. sygn. II AKa – 13/17: „Ustawodawca nie określił minimalnego czasu wymaganego do wypełnienia znamienia udziału w zorganizowanej grupie. Grupa taka może powstać dla popełnienia już tylko jednego przestępstwa. Do dokonania czynu z art. 258 § 1 k.k. dojdzie także wtedy, gdy nie zostanie popełnione przestępstwo, dla którego grupa została zorganizowana. Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym (bezsukutowym).” (LEX nr 2287447).

Należy także podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażone w wyroku z dnia 2 listopada 2004r. sygn. II AKa – 119/04, że „Wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano. Wystarczające jest, gdy sprawca przystępuje do grupy nie będąc pewny jej przestępczego lub zbrojnego charakteru, godząc się jednak z możliwością posiadania przez nią takich cech.” (LEX nr 584149).

VI. Jak już wyżej zasygnalizowano, podczas kontroli instancyjnej stwierdzono jednak, że mimo prawidłowości ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy niepoprawnie ocenił możliwość zakwalifikowania jako ciąg przestępstw czynów przypisanych oskarżonym: R. T. (1), R. L. (1), K. D. i D. A.. W zaskarżonym wyroku z dnia 7 października 2020r. sygn. akt III K – 30/20 Sąd Okręgowy w Świdnicy uznał bowiem błędnie, że nie ma możliwości przyjęcia działania w warunkach ciągu przestępstw, jeżeli identyczną kwalifikację prawną przypisanych przestępstw, popełnionych w podobnych okolicznościach, w krótkich odstępach czasowych i z wykorzystaniem tej samej sposobności, różni tylko przyjęcie w odniesieniu do części przestępstw działania w warunkach art. 12 k.k. W ocenie Sąd odwoławczego, w wypadku przestępstw o takiej samej kwalifikacji prawnej (wyczerpującej znamiona przestępstw z części szczególnej kodeksu karnego), nie sprzeciwia się przyjęciu działania w warunkach art. 91 § 1 k.k., jeżeli część przypisanych przestępstw została popełniona w warunkach art. 12 k.k., a w innych wypadkach warunki art. 12 k.k. nie istniały. Stosowany w tym wypadku przepis art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (a zatem przepis najkorzystniejszy dla sprawców) stanowił bowiem: „Art. 91. § 1 k.k. Jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego

o połowę”. Takie brzmienie wymienionego przepisu nakazywało wydanie wyroku reformatoryjnego przez prawidłowe ustalenie ciągów przestępstw przypisanych poszczególnym oskarżonym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżone wyroki Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. (1) w ten sposób, iż:

a) przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: II i III części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: II, III, IV, V, VI, VII, XI i XII części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18) oskarżony R. T. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

b) przyjął, że przestępstw przypisanych w punkcie V części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: IX, X, XIII i XIV części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18) oskarżony R. T. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Z tych samych powodów, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego R. L. (1) w ten sposób, iż przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: IX i X części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII i XXVIII części wstępnej tegoż wyroku) oskarżony R. L. (1) dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego K. D. w ten sposób, iż przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: XXIII i XXIV części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: LIV i LV części wstępnej tegoż wyroku) oskarżony K. D. dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 19 listopada 2014r. godz. 20.25 do dnia 20 listopada 2014r.

Z tych samych powodów, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonej D. A. w ten sposób, iż przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: LXX i LXXI części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisanych w punktach: CVII, CVIII i CIX części wstępnej tegoż wyroku) oskarżona D. A. dopuściła się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Konsekwencją takiej zmiany zaskarżonych wyroków była utrata mocy kar łącznych pozbawienia wolności:

- 1) wymierzonej oskarżonemu R. T. (1) w punkcie VII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18;
- 2) wymierzonej oskarżonemu R. L. (1) w punkcie XI części rozstrzygającej tegoż wyroku;
- 3) wymierzonej oskarżonemu K. D. w punkcie XXV części rozstrzygającej tegoż wyroku;
- 4) wymierzonej oskarżonej D. A. w punkcie LXXXIII części rozstrzygającej tegoż wyroku.

W pozostałej części zaskarżone wyroki: Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022r., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. (1) utrzymano w mocy. W pozostałej części zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonych: R. L. (1), K. D. i D. A. utrzymano w mocy (art. 437 § 1 k.p.k.).

Konsekwencją zmiany wyroku w odniesieniu do oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D. i D. A., była potrzeba orzeczenia nowych kar łącznych.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 91 § k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączono kary orzeczone w stosunku do wymienionych poniżej oskarżonych w zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 odpowiednio:

a) wobec oskarżonego R. T. (1) – połączono kary wymierzone w punktach: I, IV i VI części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz kary wymierzone w punkcie I podpunkty: „a” i „b” niniejszego wyroku i orzeczono wobec oskarżonego R. T. (1) karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 21 lipca 2014r. godz. 15.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;

b) wobec oskarżonego R. L. (1) – połączono kary wymierzone w punkcie VIII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz kary wymierzone w punkcie II podpunkt „a” niniejszego wyroku i orzeczono wobec oskarżonego R. L. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 22 września 2014r. godz. 12.00 do dnia 16 kwietnia 2015r.;

c) wobec oskarżonej D. A. – połączono kary wymierzone w punkcie LXXII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 oraz karę wymierzoną w punkcie VII podpunkt „a” niniejszego wyroku i orzeka wobec oskarżonej D. A. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia jej wolności w tej sprawie od dnia 21 lipca 2014r. godz. 6.20 do dnia 3 października 2014r.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej D. A., w punkcie XI podpunkt „c” niniejszego wyroku, kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby.

Przy wymiarze kar łącznych, Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę związek podmiotowo-przedmiotowy, także czasowy, przestępstw popełnionych przez oskarżonych, stosując wobec oskarżonych: R. T. (1) i R. L. (1) zasadę asperacji, a wobec oskarżonej D. A. zasadę absorpcji.

VII. Sąd Okręgowy w Świdnicy prawidłowo ustalił natomiast zakres odpowiedzialności karnej oskarżonej D. C. (1), a także co do oskarżonych: D. (...), Z. M. (1) i J. C., stąd utrzymano wobec niej w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18.

Wobec samodzielności orzeczniczej sądu karnego (art. 8 § 1 k.k.), nie można było zaakceptować zarzutów obrońcy oskarżonej D. C. (1), jakoby przesadzające dla kwestii winy i odpowiedzialności karnej tej oskarżonej było wydanie postanowienia Prokuratora (...) o umorzeniu śledztwa (...) m.in. co do oskarżonej D. C. (1) (k. 15576-15583). Postanowienie to dotyczyło innych przestępstw zarzuconych oskarżonej (i innym osobom) i nie niweczyło ocen dowodowych przedstawionych przez Sąd I instancji i ponownie przeanalizowanych i zaakceptowanych przez Sąd odwoławczy.

Nie była także zasadna apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego J. C., co do orzeczenia wobec niego obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w punkcie LXXXIV części rozstrzygającej, na podstawie art. 46 § 1 k.k., solidarnie (wraz z oskarżonymi: G. T. (1), M. Z. (1) i D. A.) w wysokości 60,000 zł (sześćdziesięciu tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym CVII części wstępnej wyroku z modyfikacjami dotyczącymi wysokości szkody przyjętymi w części skazującej. Sąd I instancji prawidłowo ustalił zakres odpowiedzialności karnej tego oskarżonego, jak również w sposób prawidłowy orzekając co do środka kompensacyjnego obowiązku naprawienia szkody. Poza formułowaniem gołosłownych zarzutów, obrońca oskarżonego nie zakwestionował w tym zakresie w żaden sposób wysokości zaistniałej szkody, jak również nie poniósł ciężaru wykazania okoliczności, na które się powoływał, a mianowicie obniżenia wysokości szkody przez wpłaty ze strony sprawców. Zresztą, nawet we wniosku końcowym apelacji, obrońca nie formułował w jaki sposób miałaby nastąpić redukcja wysokości zasądanego obowiązku naprawienia szkody. Mając powyższe na wadze, utrzymano w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 także w stosunku do oskarżonego J. C.

VIII. Odnosząc się do kwestii kar jednostkowych i kar łącznych wymierzonych ostatecznie odpowiednio oskarżonym: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. A., J. C. i D. C. (1), wraz z opisanymi wyżej zmianami dokonanymi przez Sąd Apelacyjny, to ocenę w tym zakresie przeprowadził Sąd odwoławczy na tle zarzutów obrońców oskarżonych, kierowanych z ostrożności procesowej, jak również z obowiązku oceny całości wyroku, na tle dyrektyw z art. 447 § 1 k.p.k. W odniesieniu do tych kwestii należy generalnie stwierdzić, że kary jednostkowe i kary łączne, ostatecznie ukształtowane i zaakceptowane przez Sąd odwoławczy, nie odznaczały się rażąco niewspółmiernością (szczególnie rażąco surowością), a ich orzeczenie znajdowało podstawę w stopniu społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw. Zostały przy wymiarze wspomnianych kar zrealizowane zasady wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k., a także uwzględnione właściwości i warunki osobiste oskarżonych oraz ich postawa procesowa i zachowanie po przestępstwie.

Wypada w pierwszej kolejności przypomnieć, że wielokrotnie zwracano uwagę w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych, jaki kryteria muszą być spełnione, aby uznać karę za rażąco niewspółmierną. W wyroku Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 9 stycznia 1973r., sygn. V KRN – 474/72 stwierdzono, że „rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo” (OSNKW 1973, nr 6, poz. 76).

Z kolei, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia z dnia 30 maja 2003r. sygn. II AKa – 163/03 dał wyraz temu, że „nie każda różnica w ocenie wymiaru kary może uzasadniać zarzut rażącej niewspółmierności kary w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która jest natury zasadniczej, to znaczy jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować. Niewspółmierność rażąca to znaczna, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną” (OSA 2003, z. 11, poz. 113).

Należy zdecydowanie odrzucić zarzuty o rażącej niewspółmierności kar jednostkowych i kar łącznych wymierzonych ostatecznie oskarżonym:

- 1) R. T. (1) – kary łącznej 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;
- 2) R. L. (1) – kary łącznej 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) K. D. – kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 4) D. A. – kary łącznej 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby;
- 5) J. C. – kary 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby;
- 6) D. C. (1) – kary 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby;

jako zbyt surowych z powodu tego, że dolegliwość kary przekraczała stopień winy, nie uwzględniała należycie motywacji oskarżonego, jego właściwości i warunków osobistych oraz sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowania się po jego popełnieniu.

Tak ukształtowane ostatecznie w wyniku wyroku sądu odwoławczego kary wobec wszystkich oskarżonych, w pełni uwzględniają dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary zawarte w art. 53 § 1 i 2 k.k., wyrażające się w potrzebie analizy, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, uwzględniła stopień społecznej szkodliwości czynów oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawców, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Poza przedstawionymi wyżej uwagami, Sąd Okręgowy uwzględnił przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym wyrażający się w okolicznościach przedmiotowych (charakterem naruszonych dóbr chronionych, wysokich szkód wyrządzonych przestępstwami, przestępczym współdziałaniem różnych osób, z wykorzystaniem podrobionych dokumentów, a także naganny sposób działania) oraz w okolicznościach podmiotowych (umyślności działania, postaci bezpośredniego zamiaru, motywów i pobudek oskarżonych, w niskich pobudek wskazujących na determinację w osiągnięciu bezprawnych korzyści majątkowych).

Przy wymiarze kar jednostkowych i kar łącznych uwzględniono także właściwości i warunki osobiste wszystkich oskarżonych szczegółowo omówione w uzasadnieniu Sądu I instancji. Warto w tej części przywołać odpowiedni fragment uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18:

„Wymierzając poszczególne kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. Orzeczone kary są zdaniem Sądu adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonych i znacznego stopnia społecznej szkodliwości ich czynów. Zachowanie oskarżonych zasługuje na potępienie ze względu na niską motywację, jaką się kierowali, zmierzając najwyraźniej do osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem innych osób. Biorąc pod uwagę, że wartości szkód wyrządzonych przestępstwem są znaczne oraz mając na względzie okoliczności sprawy – w tym sposób działania sprawców i ich motywację nie można uznać wymierzonych oskarżonym kar za nadmiernie surowe. Sąd miał na uwadze by kara docelowo umocniła poszanowanie prawa i zasad współżycia społecznego, jak i zapobiegała powrotowi do przestępstwa przez sprawców.

Oskarżeni: R. M. (1), D. A., Z. M. (1), R. L. (1), M. S. (3), G. T. (1), D. C. (1) nie byli dotychczas karani sędziownie, co stanowiło okoliczność łagodzącą.

Oskarżeni: D. M., K. D., J. C., R. T. (1), E. J. (2) byli w przeszłości karani sędziownie, co z kolei stanowiło okoliczność obciążającą.

W świetle okoliczności niniejszej sprawy brak jest podstaw do orzeczenia wobec nich poszczególnych kar pozbawienia wolności w niższym wymiarze.

Przy wymiarze poszczególnych kar istotne znaczenie miały ustalone okoliczności działania poszczególnych oskarżonych, ich zakres, częstotliwość poszczególnych czynności wykonawczych, a w odniesieniu do oskarżonych, którym przypisano działalność w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (R. T., R. L. i G. T.), także stopień zaangażowania w działalność w grupie.

W ocenie Sądu te wszystkie okoliczności wymagały odpowiedniego zróżnicowania wysokości orzekanych kar.

R. T. (1) był najbardziej zaangażowany w sprawy grupy przestępczej, to on był założycielem tej grupy i swoimi działaniami wykazał największą determinację w dążeniu do osiągnięcia celu w postaci jak największego zysku, które wymagają potępienia poprzez zastosowanie odpowiednio surowej represji. Podobnie rzecz się ma jeśli chodzi o G. T. (1) i R. L. (1), których działania podejmowane były również z pełną premedytacją i świadomością ich bezprawności, jak również w poczuciu zupełnej bezkarności. Wymienieni oskarżeni uczestniczyli w wielu wyłudzeniach kredytów.

Nie budzi natomiast wątpliwości, że udowodnione działania w niniejszym postępowaniu oskarżonych K. D., R. M. (1), D. M., E. J. (2), Z. M. (1), J. C., D. A., D. C. (1) i M. S. (3) w swym wymiarze były porównywalnie mniejsze i nie wiązały się z osiągnięciem tak znacznych korzyści (zarzucono im od jednego do czterech wyłudzeń), dlatego też ich odpowiedzialność karna w ocenie sądu musiała być łagodniejsza.

Orzeczenie o grzywnie wymierzonej oskarżonemu G. T. (1) opiera się na art. 33 § 2 k.k. Oskarżony zarzuconego czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stąd na podstawie wskazanego przepisu sąd uznał za zasadne wymierzyć mu grzywnę obok kary pozbawienia wolności we wskazanej powyżej wysokości. Liczbę stawek dziennych orzeczonej grzywny ustalono zgodnie z kryteriami już wskazanymi przy karze pozbawienia wolności, przy określaniu wysokości stawki dziennej Sąd wziął natomiast pod uwagę dochody oskarżonego, jego sytuację osobistą i rodzinną oraz stosunki majątkowe, a także możliwości uzyskiwania dochodów.

Sąd wymierzył oskarżonym kary łączne - R. T. (1) w wymiarze 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, R. L. (1) w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, K. D. w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, G. T. (1) w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności, R. M. (1) w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, natomiast D. A. w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy określeniu ich wymiaru należało uwzględnić, iż w odniesieniu do czynów popełnionych przez ww. zachodzi częściowy związek podmiotowo – przedmiotowy, gdyż poszczególne czyny skierowane były przeciwko temu samemu dobru i przy wykorzystaniu podobnego mechanizmu działania. Jednocześnie należało uwzględnić zbieżność czasową pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Okoliczności te stanowiły podstawę do zastosowania korzystnej zasady asperacji kar wobec R. T. (1), R. L. (1), G. T. (1) i D. A.. Z uwagi na przedstawione powyżej okoliczności obciążające oraz ilość przypisanych zachowań, brak było natomiast podstaw do przyjęcia – przy zastosowaniu art. 4 k.k. – zasady absorpcji w stosunku do wymienionych. Taką zasadę zastosowano natomiast wobec K. D. i R. M. (1), gdyż tym oskarżonym przypisano jedynie po dwa zachowania, podjęte w bardzo bliskiej odległości czasowej.

Kary w powyższym wymiarze będą w ocenie sądu wystarczające dla zrealizowania ich celów wobec oskarżonych - zapobiegawczych i wychowawczych, a także spełnią swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jak już wskazano, z uwagi na fakt, iż w czasie popełnienia czynów objętych niniejszym postępowaniem obowiązywała inna ustawa niż w czasie orzekania, sąd w zakresie kary łącznej stosował względniejsze dla oskarżonych regulacje, obowiązujące w dacie popełnienia przestępstw. Zgodnie bowiem z przepisem art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje inna ustawa niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, ale należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Ustawa w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstw jest w ocenie Sądu względniejsza dla oskarżonych, bowiem umożliwia zastosowanie zasady absorpcji kar i wymierzenie kary pozbawienia wolności w wysokości dolnej granicy ustawowego zagrożenia, podczas gdy na nowych zasadach, zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 86 § 1 k.k. Sąd zobligowany jest do wymierzenia

kary łącznej w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, a zatem możliwość zastosowania pełnej absorpcji kar jest wykluczona.”

Sąd Apelacyjny wszystkie omówione przez Sąd I instancji przesłanki ponownie przeanalizował, także dokonał analizy aktualnych danych na temat wszystkich oskarżonych:

- 1) dane z systemu NOE-SAD dot. oskarżonych (k. 15476-15486);
- 2) dane o karalności co do wszystkich oskarżonych (k. 15550-15570);
- 3) opinię z Aresztu Śledczego we W. dot. oskarżonego R. T. (1) (k. 15588-15590);
- 4) opinię z Aresztu Śledczego w D. dot. K. D. (k. 15591-15593).

Okoliczności odnoszące się do kary, wskazane przez Sąd I instancji, przekonywały o zasadności i celowości kar orzeczonych w stosunku do wszystkich oskarżonych, z modyfikacjami dokonanymi przez Sąd Apelacyjny, jako realizujących wszelkie cele kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. Jednocześnie ostatecznie orzeczone wobec wszystkich oskarżonych kary pozbawienia wolności są wystarczająco dolegliwe i spełniają w stosunku do nich cele zapobiegawcze i wychowawcze. Zapobiegawczy sens wymierzonych kar pozbawienia wolności ma na celu odstraszenie od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy sprawców zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Kary pozbawienia wolności w takich wysokościach mają skłonić oskarżonych do zmiany postępowania i przestrzegania porządku prawnego. W ramach prewencji ogólnej wymierzona kara będzie w ocenie Sądu utwierdzać w świadomości społecznej przekonanie o obowiązywaniu normy prawnej i dawać gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości. Ponadto orzeczone kary mają działać odstraszająco na potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. Społeczne oddziaływanie kary, jako jeden z celów kary, jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmoczenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa. Mając powyższe na uwadze, orzeczono w sposób przedstawiony powyżej (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.).

W odniesieniu do oskarżonych: G. T. (1) (T.) i R. M. (1)

Jak już wyżej wskazano, w odniesieniu do oskarżonych: G. T. (1) i R. M. (1), rozpoznanie wniesionych na jego korzyść apelacji obrońcy z wyboru oskarżonego G. T. (1), adw. L. W. oraz obrońcy z urzędu oskarżonej R. M. (1), adw. M. M. (1), wraz z podniesionymi w nich zarzutami i wnioskami, było przedwczesne, gdyż zastosowanie miał przepis art. 436 k.p.k.

Zgodnie z art. 436 k.p.k. sąd może ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego tylko do poszczególnych uchybień, podniesionych przez stronę lub podlegających uwzględnieniu z urzędu, jeżeli rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

Taka sytuacja zachodziła w odniesieniu do zaskarżonego wyroku wydanego w stosunku do oskarżonych: G. T. (1) i R. M. (1), gdyż zachodziły istotne uchybienia procesowe polegające na przeprowadzeniu istotnej części postępowania dowodowego na rozprawie głównej w sytuacji, gdy oskarżeni ci nie byli reprezentowani przez obrońców, mimo warunków obrony obligatoryjnej z art. 79 § 1 k.p.k. (jak się wydaje także z art. 79 § 2 k.p.k.), natomiast Sąd I instancji sytuację taką zaakceptował, a jednocześnie nie wydał decyzji procesowej o braku podstaw do obrony obligatoryjnej, do czego zobowiązywał przepis art. 79 § 4 k.p.k.

Po pierwsze, należy przypomnieć, że w toku postępowania przygotowawczego w stosunku do oskarżonych: G. T. (1) i R. M. (1) pojawiły się uzasadnione wątpliwości co do ich poczytalności oraz zdolności do prowadzenia obrony w

sposób samodzielny i rozsądny, o których mowa w art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. Wyrazem tego było powołanie po dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanych opiniach co do:

a) oskarżonego G. T. (1) opinii z dnia 28 listopada 2016r. (k. 11013-11014);

b) oskarżonej R. M. (1) opinii z dnia 11 października 2016r. (k. 10826-10832);

nie stwierdzili, aby tempore criminis oskarżeni ci znajdowali się w stanie zniesionej albo w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem, także okoliczności uniemożliwiających prowadzenie samodzielnej i rozsądnej obrony. Jednak niezależnie od tego, biegli lekarze psychiatry stwierdzili istotne okoliczności, dla których możliwe było uznanie, że zachodzą warunki do obrony obowiązkowej z art. 79 § 2 k.p.k., a mianowicie w wypadku gdy sąd uzna to za niezbędne ze względu na inne okoliczności utrudniające obronę.

Jeżeli chodzi o oskarżonego G. T. (1), to mimo wniosków opinii biegłych psychiatrów (k. 11013-11014), którzy wskazali, iż nie cierpi on na chorobę psychiczną w sensie psychozy, upośledzenie umysłowe ani inne zakłócenie czynności psychicznych, to jednak przedstawili okoliczności mogące utrudniać mu obronę. Na podstawie opinii biegłych oraz dokumentacji lekarskiej związane z uchyleniem wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania podczas śledztwa wynikało, że oskarżony G. T. (1), dotknięty otyłością i nadciśnieniem tętniczym, w areszcie śledczym doznał w dniu 30 września 2014r. ciężkiego zawału serca (zatorowości płucnej). Z tego powodu tymczasowe aresztowanie uchylono w dniu 3 października 2014r.

Natomiast w opinii dotyczącej oskarżonej R. M. (1) (k. 10826-10832), biegli psychiatry wskazali, iż nie cierpi ona na chorobę psychiczną w sensie psychozy, upośledzenie umysłowe ani inne zakłócenie czynności psychicznych. Jednak biegli odnotowali, że oskarżona R. M. (1) od 2010 r. leczy się psychiatrycznie z rozpoznaniem zaburzeń depresyjno-lękowych, a rozpoznania choroba nie miała wpływu na poczytalność w okresie zarzucanego jej przestępstwa.

Reasumując, biegli stwierdzili, że tempore criminis oskarżona R. M. (1) nie miała zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem, czyli nie zachodzą warunki art. 31 § 1 lub 2 k.k., zaś jej aktualny stan zdrowia pozwala na udział w toczącym się postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny (k. 10826-10832).

Po wtóre, trzeba kategorycznie stwierdzić, że taka treść opinii sąдово-psychiatrycznych nie stanowiła z mocy samego prawa podstawy do stwierdzenia, że nie zachodzą warunki obrony obowiązkowej określone w art. 79 § 1 k.p.k., gdyż w tym zakresie zmienił się obowiązujący poprzednio stan prawny.

Do dnia 30 czerwca 2015r. obowiązywał bowiem przepis art. 79 § 4 k.p.k. w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia 10 stycznia 2003r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. z 2003r. Nr 17, poz. 155): „Jeżeli w toku postępowania biegli lekarze psychiatry stwierdzą, że poczytalność oskarżonego zarówno w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości, udział obrońcy w dalszym postępowaniu nie jest obowiązkowy. Prezes sądu, a na rozprawie sąd, może wówczas cofnąć wyznaczenie obrońcy.”. Podczas obowiązywania przepisu art./ 79 § 4 k.p.k. w tym brzmieniu, obrona obowiązkowa z art. 79 § 1 k.p.k. upadała w momencie wydania opinii przez biegłych lekarzy psychiatrów, w wypadku stwierdzenia przez nich, że poczytalność oskarżonego zarówno w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości. Wówczas udział obrońcy w dalszym postępowaniu nie miał charakteru obowiązkowego.

Opisany stan prawny uległ jednak zasadniczej zmianie z dniem 1 lipca 2015r., kiedy to ustawą z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013r. poz. 1247) wprowadzono nowe brzmienie przepisu art. 79 § 4 k.p.k., obowiązujące do chwili obecnej: **„Uznając za uzasadnioną opinię biegłych lekarzy psychiatrów, że czyn oskarżonego nie został popełniony w warunkach wyłączenia lub znacznego ograniczenia zdolności rozpoznania znaczenia czynu**

lub kierowania swoim postępowaniem i że stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny, sąd orzeka, że udział obrońcy nie jest obowiązkowy. Prezes sądu albo sąd zwalnia wówczas obrońcę z jego obowiązków, chyba że zachodzą inne okoliczności przemawiające za tym, aby oskarżony miał obrońcę wyznaczonego z urzędu”.

Zgodnie z obecnie obowiązującym przepisem art. 79 § 4 k.p.k., samo wydanie opinii przez biegłych lekarzy psychiatrów, w wypadku stwierdzenia przez nich, że poczytalność oskarżonego zarówno w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości, jak również że stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny, nie oznacza automatycznej utraty obowiązkowego charakteru obrony, zgodnie z art. 79 § 1 k.p.k. Aby to nastąpiło wymagane jest zbadanie przez prezesa sądu (zgodnie z art. 93 § 2 k.p.k. także przewodniczącego wydziału, przewodniczącego składu orzekającego lub upoważnionego sędziego) albo przez sąd, że udział obrońcy nie jest obowiązkowy. Wówczas udział obrońcy w dalszym postępowaniu nie miał charakteru obowiązkowego. Wówczas prezes sądu albo sąd zwalnia wówczas obrońcę z jego obowiązków, chyba że zachodzą inne okoliczności przemawiające za tym, aby oskarżony miał obrońcę wyznaczonego z urzędu.

Orzeczenie prezesa sądu (zgodnie z art. 93 § 2 k.p.k. także przewodniczącego wydziału, przewodniczącego składu orzekającego lub upoważnionego sędziego) albo przez sąd, że udział obrońcy nie jest obowiązkowy, oparte na przepisie art. 79 § 4 k.p.k. ma charakter konstytutywny, a nie deklaratoryjny, co oznacza, że gdyby takiej decyzji procesowej nie wydano, to obrona oskarżonego nie traci charakteru obrony obligatoryjnej, za wszystkimi tego konsekwencjami, także na gruncie art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.

Stanowisko to nie budzi właściwie żadnej wątpliwości w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych, wręcz rygorystycznie nakazując ponowną ocenę czy nie zachodzą warunki obrony obligatoryjnej, mimo treści opinii sądowo-psychiatrycznej. Wyrazem tego są przywołane poniżej orzeczenia Sądu Najwyższego.

W wyroku z dnia 16 stycznia 2018r. sygn. V KK – 450/17 Sąd Najwyższy stwierdził jednoznacznie, że: „od dnia 1 lipca 2015 r., to nie treść opinii biegłych lekarzy psychiatrów opiniujących co do stanu psychicznego oskarżonego w zakresie wymienionym w art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. stanowi o istnieniu lub braku obligatoryjności obrony oskarżonego na rozprawie (art. 79 § 3 k.p.k.), ale decyduje postanowienie sądu wydane po tym, jak opinia biegłych lekarzy psychiatrów zostanie złożona do akt sprawy. Wyraźna stylistyka przepisu art. 79 § 4 k.p.k. od dnia 1 lipca 2015r., w zestawieniu z tym, jaką treść miał ten przepis poprzednio, a także gwarancyjny charakter tego unormowania w zakresie prawa oskarżonego do korzystania z obrony (art. 6 k.p.k.), nie pozwala na aprobatę stanowiska, że niewydanie takiego postanowienia przez sąd oznacza w istocie jednak, iż postanowienie takie zostało wydane w sposób dorozumiany (podkreśl. Sądu Apel.)

1. W stanie prawnym obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. sama treść opinii biegłych lekarzy psychiatrów o braku okoliczności wymienionych w art. 31 § 1 i 2 k.k. decydowała o ustaniu obrony obligatoryjnej, a tylko decyzja sądu mogła ten stan obligatoryjnej obrony przywrócić.

2. Od dnia 1 lipca 2015 r. obrona obligatoryjna w wypadkach wskazanych w art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. ustaje dopiero z chwilą wydania przez sąd postanowienia, że udział obrońcy nie jest obowiązkowy (art. 79 § 4 k.p.k.)” (OSNKW 2018, z. 4, poz. 33).

Z kolei, w wyroku z dnia 15 stycznia 2019r. sygn. III KK – 576/18 Sąd Najwyższy stwierdził: „Treść przepisu art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. nie pozostawia wątpliwości, że w postępowaniu karnym oskarżony musi mieć obrońcę jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość: czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona oraz czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala mu na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny. Oczywiście jest w związku z tym, że powstanie uzasadnionych wątpliwości w którymkolwiek z określonych

wyżej zakresów skutkować musi obligatoryjnym i automatycznym wyznaczeniem takiej osobie obrońcy z urzędu. Dopiero wydanie opinii przez biegłych lekarzy psychiatrów, i uznanie jej za uzasadnioną w tym przedmiocie, że czyn oskarżonego nie został popełniony w warunkach wyłączenia lub znacznego ograniczenia zdolności rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem i że stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala na udział w postępowaniu i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny, uprawnia sąd do stwierdzenia, że udział w obrońcy nie jest obowiązkowy, a także do zwolnienia wówczas obrońcy z jego obowiązków, chyba że zachodzą inne okoliczności przemawiające za tym, aby oskarżony miał obrońcę wyznaczonego z urzędu (art. 79 § 4 k.p.k.)”. (LEX nr 2611033). Tożsame stanowisko znajduje wyraz w postanowieniu SN z dnia 8.01.2019r. sygn. III KK - 662/18: „Obrona obligatoryjna w wypadkach wskazanych w art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. ustaje dopiero z chwilą wydania przez sąd postanowienia, że udział obrońcy w rozprawie nie jest obowiązkowy – art. 79 § 4 k.p.k.”. (LEX nr 2603301).

W odniesieniu do oskarżonych: G. T. (1) i R. M. (1), tego rodzaju zarządzenie prezesa sądu (zgodnie z art. 93 § 2 k.p.k. także przewodniczącego wydziału, przewodniczącego składu orzekającego lub upoważnionego sędziego) albo przez sąd, że udział obrońcy nie jest obowiązkowy, oparte na przepisie art. 79 § 4 k.p.k., nie zostało wydane. W realiach tej sprawy, po wpłynięciu do sądu aktu oskarżenia, oskarżeni: G. T. (1) i R. M. (1) mieli obrońców z wyboru, co przecież nie niwelowało obowiązków sądu (prezesa) do oceny, czy nie zachodzą nadal warunki obrony obligatoryjnej z art. 79 § 1 k.p.k. (ewentualnie z art. 79 § 2 k.p.k.).

Po trzecie, mimo takich warunków obrony obligatoryjnej, Sąd Okręgowy w Świdnicy tolerował prowadzenie postępowania dowodowego na rozprawie głównej podczas nieobecności obrońcy oskarżonego. Taka sytuacja dotyczyła znaczącej części postępowania dowodowego, podczas której przeprowadzano najistotniejsze dowody osobowe dla odpowiedzialności karnej obojga oskarżonych.

Wystarczy tylko przywołać, że pod nieobecność obrońcy z wyboru oskarżonego G. T. (1), adw. L. W., mimo wspomnianego wyżej charakteru obrony obligatoryjnej, były wykonywane na rozprawie głównej przed Sadem Okręgowym w Świdnicy czynności dowodowe i procesowe istotne dla rekonstrukcji ustaleń faktycznych, związanych z zarzutami postawionymi oskarżonemu G. T. (1), a mianowicie:

••

- w dniu 6 listopada 2019r., lecz nie wykonywano na tej rozprawie głównej czynności dowodowych;
- w dniu 3 marca 2020r., lecz nie wykonywano na tej rozprawie głównej czynności dowodowych;
- w dniu 15 lipca 2020r. składał wyjaśnienia oskarżony A. W. na okoliczności związane z G. T. (1), a nadto rozpatrywano wnioski o skazanie bez przeprowadzania postępowania dowodowego, w tym w zakresie czynów zarzuconych oskarżonemu G. T. (1). Jeden z oskarżonych, J. C. oświadczył, że akceptuje wnioski o poddanie się karze;
- w dniu 29 kwietnia 2021r. przesłuchano świadka T. K. (3) (właściciela firmy, której pieczętki były podrabiane, co było związane z zakresem odpowiedzialności oskarżonego G. T. (1). Dopiero po jego przesłuchaniu na rozprawę stawiał się obrońca oskarżonego, adw. L. W.;
- w dniu 29 czerwca 2021r. przesłuchano świadków: J. M. (1) (z firmy, na którą wystawiano zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, będące podstawą udzielania kredytów) oraz J. O. (dyrektora banku, w którym pracował oskarżony G. T. (1). Dopiero w zaawansowanej fazie przesłuchania tego świadka stawiał się obrońca oskarżonego, adw. L. W.;
- w dniu 10 marca 2022r. odebrano wnioski dowodowe obrońcy oskarżonej D. O., a także Sąd I instancji oddalił szereg wniosków dowodowych, w tym z zeznań pracownika banku i biegłego z zakresu ekonomii bankowej i księgowości. Następnie oddalono wnioski dowodowe o konfrontacje oskarżonych: D. A. i D. C. (1). W dalszej części tej rozprawy ujawniono dowody z wyjaśnień kilku oskarżonych, którzy zmarli i z zeznań wielu świadków. Dowody te był ściśle związane z zarzutami kierowanym wobec oskarżonego G. T. (1);

- w dniu 20 kwietnia 2022r. dodatkowe wyjaśnienia składał oskarżony R. T. (1), a po zamknięciu przewodu sądowego odebrano końcowe wystąpienie oskarżyciela publicznego. Wspomniane czynności procesowe były w sposób ścisły związane z zarzutami kierowanym wobec oskarżonego G. T. (1);

Natomiast pod nieobecność obrończyni, wówczas z urzędu, a obecnie z wyboru, oskarżonej R. M. (1), adw. M. M. (1), mimo wspomnianego wyżej charakteru obrony obligatoryjnej, były wykonywane na rozprawie głównej przed Sadem Okręgowym w Świdnicy czynności dowodowe i procesowe istotne dla rekonstrukcji ustaleń faktycznych, związanych z zarzutami postawionymi oskarżonej R. M. (1), a mianowicie:

••

- w dniu 5 listopada 2019r. formułowane były wnioski o dobrowolne poddanie się karze, a także wyjaśnienia składała oskarżona D. O., przy czym można uznać, że nie były to czynności dowodowe dotyczące oskarżonej R. M. (1);
- w dniu 5 grudnia 2019r. wyjaśnienia składali oskarżeni: M. G. (2), Ł. R. i D. C. (1), przy czym można uznać, że nie były to czynności dowodowe dotyczące oskarżonej R. M. (1);
- w dniu 15 lipca 2020r. wyjaśnienia składał oskarżony A. W. w odniesieniu do oskarżonego G. T. (1), a oskarżony J. C. oświadczył, że akceptuje wnioski o dobrowolne poddanie się karze: M. G. (2), Ł. R. i D. C. (1), przy czym można uznać, że były to czynności dowodowe niedotyczące bezpośrednio oskarżonej R. M. (1);
- w dniu 24 sierpnia 2021r., lecz nie wykonywano na tej rozprawie głównej czynności dowodowych;
- w dniu 4 listopada 2021r. składali zeznania świadkowie: A. O., E. K., G. T. (3) (odmówiła zeznań w trybie art. 182 § 1 k.p.k.) i J. W. przy czym nie były to czynności dowodowe niedotyczące bezpośrednio oskarżonej R. M. (1);
- w dniu 22 grudnia 2022r. podczas składania wyjaśnień przez oskarżonego M. W. (1), niezwykle istotnych dla linii obrony oskarżonej R. M. (1), obrończyni oskarżonej, adw. M. M. (1) opuściła salę rozpraw (!). Następnie, już bez obecności obrończyni oskarżonej, oskarżony M. W. (1) odpowiadał na pytania obrońcy oskarżonego G. T. (1), między innymi na okoliczności związane z zarzutami wspólnymi dla wymienionych oskarżonych;
- w dniu 10 marca 2022r. oddalono wnioski dowodowe oskarżonej D. O., a następnie odczytano wyjaśnienia oskarżonych, którzy zmarli, w tym niezwykle istotne dla obrony oskarżonej R. M. (1) wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1), a także odczytywano zeznania świadków, którzy nie stawili się na rozprawie głównej, co było związane z zakresem odpowiedzialności oskarżonej R. M. (1);
- w dniu 20 kwietnia 2022r. dodatkowe wyjaśnienia składał oskarżony R. T. (1), a po zamknięciu przewodu sądowego odebrano końcowe wystąpienie oskarżyciela publicznego. Wspomniane czynności procesowe były w sposób ścisły związane z zarzutami kierowanym wobec oskarżonej R. M. (1).

Uchybienia te były na tyle istotne, że należało je uwzględnić z urzędu i ograniczyć do rozpoznania sprawy w trybie art. 436 k.p.k. wyłącznie do tego uchybienia. Z tych przyczyn rozpoznanie apelacji obrońców z wyboru oskarżonych: G. T. (1), adw. L. W. i oskarżonej R. M. (1), adw. M. M. (1), w tym co do podniesionych w tych środkach odwoławczych zarzutów i wniosków, było przedwczesne.

Po czwarte, absolutnie otwarta wydaje się kwestia zaistnienia warunków do obrony obligatoryjnej oskarżonych: G. T. (1) i R. M. (1), określonych w art. 79 § 2 k.p.k., a mianowicie w wypadku gdy sąd uzna to za niezbędne ze względu na inne okoliczności utrudniające obronę. Mogą o tym świadczyć przedstawione wyżej okoliczności (stany lękowo-depresyjne oskarżonej R. M. (1) oraz schorzenia somatyczne, przebyty zawał serca, silne nadciśnienie oskarżonego G. T. (1)).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. uchylono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w całości w stosunku do oskarżonych: G. T. (1) oraz R. M. (1) i sprawę obojga tych oskarżonych przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Świdnicy.

W odniesieniu do oskarżonych: D. M. i Z. M. (1)

I. Jak już wyżej wskazano, zasługiwała na częściowe uwzględnienie apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego D. M., gdyż rzeczywiście zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 nie uwzględniał szeregu istotnych okoliczności, nakazujących znaczące złagodzenie orzeczonej w stosunku do tego oskarżonego kary.

Wnikliwa analiza wyjaśnień ówczesnego podejrzanego D. M. (k. 9-11,12-17,69-76, 4729-4735, 4738-4739, 4928-4930, 5676-5681, 7383-7386, 8975-8978), na tle pozostałych dowodów, potwierdziła, że ujawnił on podczas śledztwa szereg faktów i okoliczności przestępstw popełnionych przez siebie i innych sprawców, polegających na wyłudzeniu kredytów przez członków zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez oskarżonego R. T. (1). W sposób znaczący wpłynęło to na wiedzę organów procesowych o okolicznościach tych przestępstw, mechanizmach wyłudzeń, a także o tożsamości sprawców, biorących udział w przestępstwach. Prowadziło to do pełnego zaakceptowania zarzutu obrońcy oskarżonego, że wobec oskarżonego D. M. należało zastosować dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary po myśli art. 60 § 3 k.k. tym bardziej, że oskarżony podtrzymywał swoje wyjaśnienia w tym zakresie podczas każdego z przesłuchań z jego udziałem.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych zostało ugruntowane stanowisko, że na dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary w trybie art. 60 § 3 k.k. nie zasługuje wyłącznie sprawca, który dozuje informacje wskazane w tym przepisie, posługując się nimi wybiórczo i ujawniając istotne okoliczności czynu oraz własnej i innych w nim roli, w zależności od przebiegu śledztwa, do wyników którego dostosowuje swoją wersję obronną, dla uniknięcia albo ograniczenia swojej odpowiedzialności karnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2004r., sygn. III KK 112/04, OSNKW 2005, z. 1, poz. 6; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 stycznia 2004r., sygn. II KK 284/03, LEX nr 83742; z dnia 9 listopada 2004r., sygn. IV KK 190/04, OSNKW 2005, z. 6, poz. 53; z dnia 20 listopada 2013r., sygn. II KK 184/13, OSNKW 2014, z. 3, poz. 28; z dnia 10 czerwca 2014r., sygn. III KK 159/14, LEX nr 1488993; wyrok SA w Warszawie z dnia 14 marca 2013r., sygn. II AKa 55/13, Lex 1312110; wyrok SA w Łodzi z dnia 30 sierpnia 2007r., sygn. II AKa 120/07, KZS 2008, z. 5, poz. 80; wyrok SA we Wrocławiu z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. II AKa 63/15, Lex 1711611).

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 maja 2022r. sygn. II KK 24/22: „Nie sposób znaleźć uzasadnienia dla wyjątkowego premiowania nadzwyczajnym złagodzeniem kary sprawcy, który manipuluje w procesie przekazem informacji co do roli, jaką sam odegrał w popełnianiu przestępstw, przyznając pewne aspekty swojej aktywności dopiero wówczas, gdy te stały się organom ścigania wiadome z innych źródeł” (LEX nr 3447097). Stanowisko takie jest w pełni zasadne, lecz absolutnie postawa procesowa oskarżonego D. M. przekonuje o zasadności korzystania przez niego z obligatoryjnego dobrodziejstwa wspomniane instytucji tzw. małego świadka koronnego z art. 60 § 3 k.k.

Jak słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 14 września 2017r. sygn. akt II AKa – 235/17: ***(...)okoliczności istotne" w rozumieniu art. 60 § 3 k.k. rozumie się nie tylko stanowiące ustawowe znamiona przestępstwa, ale również sposób działania oraz osoby, które brały w nim udział; do takich istotnych okoliczności należy również rola, jaką sami oskarżeni odegrali w popełnieniu przestępstwa. Przy czym wyjaśnienia w zakresie, o jakim mowa w art. 60 § 3 k.k., nie mogą być przez sprawcę taktycznie dozowane, tak, by chronić interesy zorganizowanej grupy, czy też tylko własne interesy procesowe, zagrożone w wyniku ujawnianych przez organy ścigania kolejno - w następstwie zbierania dowodów - okoliczności. Wyjaśnienia oskarżonego, wobec którego ma być obligatoryjnie orzeczona kara z jej nadzwyczajnym złagodzeniem, musi się przyznać do sprawstwa i zawinienia, w wyjaśnieniach podać wszystkie znane mu informacje dotyczące***

własnego zachowania i zachowania osób "współdziałających" i to nie tylko wypełniających ustawowe znamiona popełnionych przez te osoby przestępstw, ale także inne "istotne okoliczności" ich popełnienia, a składane wyjaśnienia muszą być zgodne z rzeczywistością (prawdziwe), szczere i konsekwentne." (LEX nr 2402340).

Niewątpliwie wyjaśnienia oskarżonego D. M. odznaczały się wymienionymi cechami, a oskarżony podał organom procesowym niezwykle ważne okoliczności przestępstw i ujawnił tożsamość innych sprawców. Przełamał tym samym swoistą solidarność przestępczą, a następnie w toku postępowania karnego, opisał aktywność przestępczą własną i innych osób, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez oskarżonego R. T. (1).

Mając powyższe na uwadze, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego D. (...) w ten sposób, że orzeczoną w stosunku do tego oskarżonego karę, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., przypisane w punkcie LXII części rozstrzygającej tegoż wyroku (opisane w punkcie XCVII części wstępnej tegoż wyroku), na podstawie art. 60 § 3 k.k. nadzwyczajnie załagodzono i za to przestępstwo, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., po zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie.

Wspomniane orzeczenie odsuwało na dalszy plan kolejny zarzut obrońcy oskarżonego D. M., związany z nieprawidłowym zawiadaniem tego oskarżonego o terminach rozprawy głównej, co miało – zdaniem jego obrońcy – mieć wpływ na treść zapadłego wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy. Rzeczywiście, podczas postępowania przed Sadem I instancji oskarżony D. M. nie miał obrońcy, lecz obrona nie miała charakteru obligatoryjnego (art. 79 § 1 i 2 k.k. oraz art. 80 k.p.k.), podobnie jak nie miała obowiązkowego charakteru obecność oskarżonego D. M. w rozprawie głównej. Wspomniane uchybienie należało zatem rozpatrywać na gruncie naruszenia prawa do obrony (art. 6 k.p.k.), szczególnie poprzez niemożność złożenia bezpośrednich wyjaśnień przez oskarżonego (ART.. 175 § 1 i 2 k.p.k.), a następnie niemożność zadawania pytań współoskarżonym i świadkom oraz wypowiedzenia się co do każdego dowodu (art. 386 § 1 i 2 k.p.k.), a wreszcie podsumowania materiału dowodowego w końcowym przemówieniu i możliwości ustosunkowania się do wniosku oskarżyciela publicznego co do winy i kary (art. 406 k.p.k.).

Ponieważ oskarżony D. M. w całości przyznał się do popełnienia zarzuconego mu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przypisanego w punkcie LXII części rozstrzygającej wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18, zarzuconego mu w punkcie XCVII części wstępnej wyroku, a także złożył szczegółowe wyjaśnienia na ten temat, co doprowadziło do zastosowania dobrodziejstwa z art. 60 § 3 k.k., najistotniejsze znaczenie miała obraza art. 406 k.p.k. Ostatecznie Sąd odwoławczy uznał, że uchybienie to nie miało wpływu na treść zapadłego wyroku.

Po pierwsze, jak słusznie przypomniał D. Ś. (D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I, wyd. III, WKP 2017 teza 13 do art. 406 k.p.k.), w dawniejszym orzecznictwie Sądu Najwyższego (przed wejściem w życie nowelizacji obowiązującej od 1.07.2015r.) wskazywano, że naruszenie art. 406 § 1 k.p.k. może stanowić podstawę uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W wyroku z dnia 23.07.1975r. sygn. II KR – 62/75 (LEX nr 19016), Sąd Najwyższy wskazał, że ostatnie słowo daje oskarżonemu możliwość ustosunkowania się do przeprowadzonego przewodu sądowego, tj. do przeprowadzonych dowodów, oraz do głosów oskarżyciela i obrońców i powinno być wzięte pod uwagę przy naradzie nad wyrokiem oraz może mieć wpływ na jej wynik, a tym samym na treść wyroku. Sąd Najwyższy pogląd ten wyraził w sytuacji, gdy sąd nie udzielił głosu oskarżonym, choć uprzednio umożliwił wypowiedzenie się pozostałym stronom i obrońcy. Podobnie w wyroku z 18.01.1980r. sygn. III KR – 421/79 (OSNPG 1980/7, poz. 96), Sąd Najwyższy stwierdził, że nieudzielenie głosu oskarżonym i tym samym uniemożliwienie im skorzystania ze wszystkich uprawnień, a nadto ustosunkowania się do głosów oskarżyciela publicznego oraz obrońców, spowodowało uchylenie zaskarżonego wyroku. W wyroku z 9.08.2002r. sygn. V KKN – 380/00 (LEX nr 57167), Sąd Najwyższy wskazał, że mogło mieć wpływ na treść wyroku nieudzielenie głosu obrońcy

oskarżonego (choć udzielono go samemu oskarżonemu), a to z uwagi na fakt, iż niedopuszczenie obrońcy do głosu nie tylko pozbawiło go możliwości pełnego odniesienia się do argumentacji strony przeciwnej, lecz także uniemożliwiło wyrażenie pełnego stanowiska przez oskarżonego, który w tej sytuacji nie mógł swej własnej argumentacji oprzeć na wypowiedzi działającego na jego korzyść profesjonalisty.

Przedstawione orzecznictwo Sądu Najwyższego straciło jednak na aktualności w zakresie wskazywanej konieczności uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania z powodu naruszenia art. 406 § 1 k.p.k. Stanowisko wyrażone w powołanych wyrokach powinno być obecnie oceniane również przez pryzmat aktualnego brzmienia art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. Zauważyć bowiem należy, że art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k., w brzmieniu obowiązującym od 1.07.2015r. stanowi wyraźnie, że uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Nowe brzmienie tego przepisu łączy się z przyjęciem koncepcji szerszego merytorycznego orzekania przez sąd odwoławczy. W konsekwencji należy uznać, że naruszenie art. 406 § 1 k.p.k. nie stanowi podstawy uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. To uchybienie może być natomiast konwalidowane na etapie postępowania odwoławczego przez przedstawienie w apelacji stanowiska skarżącego co do oczekiwanego merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy (por. D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I, wyd. III, WKP 2017 teza 13 do art. 406 k.p.k.).

Po wtóre, w realiach niniejszej sprawy, zgodnie z przepisem art. 374 § 1 k.p.k., oskarżony ma prawo brać udział w rozprawie, zaś przewodniczący lub sąd mogą uznać jego obecność za obowiązkową. Jedynie w sprawach o zbrodnie obecność oskarżonego podczas czynności, o których mowa w art. 385 k.p.k. i art. 386 k.p.k., jest obowiązkowa (art. 374 § 1 k.p.k.). Oskarżony D. M. nie miał zatem obowiązku uczestnictwa w rozprawie głównej, nawet w czynnościach, o których mowa w art. 385 k.p.k. i art. 386 k.p.k. Nie miał natomiast obowiązku stawiennictwa zarówno w całości, jak i w części rozprawy głównej, nie wyłączając stawiennictwa na głosy stron. Nie miał także obowiązku wygłoszenia tzw. głosu końcowego.

Jak słusznie stwierdzono w doktrynie, uczestnik (nie tylko oskarżony) nie musi skorzystać ze swego prawa i może odmówić wygłoszenia przemówienia. Wygłoszenie przemówienia jest prawem uczestnika, a zatem odmowa jego wygłoszenia nie wymaga uzasadnienia i nie stanowi naruszenia prawa procesowego, a tym samym przyczyny odwoławczej. Uczestnik może w ogóle odmówić wystąpienia bądź też odmowa może się ograniczać jedynie do ponownego przemówienia czy repliki, przy skorzystaniu z możliwości wcześniejszego zabrania głosu (por. Sławomir Steinborn Sławomir (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów, LEX/el. 2016 teza 11 do art. 406 k.p.k.).

Po trzecie, przedmiotem oceny Sądu Apelacyjnego powinno być zatem najważniejsze ustalenie, czy oskarżony D. M. rzeczywiście chciał wygłosić po zamknięciu przewodu sądowego końcowe przemówienie, podsumowujące ujawniony materiał dowodowy, co miało dać Sądowi I instancji pełen obraz pozwalający na weryfikację materiału dowodowego, czy też faktycznie zmierzał wyłącznie do przedłużenia postępowania (ewentualnie prowokowania i szukania podstaw odwoławczych) i nie miał rzeczywistej woli podsumowania i omówienia dowodów przed wydaniem wyroku przez Sąd I instancji. Takiej woli oskarżony podczas całości przewodu sądowego nie wyrażał, mimo wiedzy o skierowaniu do sądu aktu oskarżenia w sprawie jego i pozostałych oskarżonych.

Oceniając całokształt zachowań oskarżonego D. M., w tym niestawiennictwo na rozprawę odwoławczą przed Sądem Apelacyjnym, gdzie oskarżony mógł także przedstawić swoje racje osobiście i omówić dowody zgromadzone, przeprowadzone i ocenione przez Sąd I instancji, nie ulegało wątpliwości, że oskarżony D. M. miał możliwość osobistego przedstawienia swoich racji przed sądami obu instancji, a mimo to z takich możliwości nie skorzystał. Stawiennictwo na czynności końcowe w postępowaniu karnym (w tym mowy końcowe i tzw. ostatnie słowa oskarżonych) nie jest obowiązkowe, zgodnie z przepisami art. 374 § 1 i 1a k.p.k. Nie oznacza to jednak, że owe racje oskarżonego D. M. i jego ocena dowodów nie została przedstawiona w postępowaniu jurysdykcyjnym. Przedstawił ją bowiem w apelacji obrońca z wyboru oskarżonego, adw. M. S. (2), a następnie w mowie końcowej, substytucyjna obrończyni oskarżonego przed Sądem Apelacyjnym, adw. P. K., jako substytut adw. M. S. (2). Oboje prawnicy wspierali

stanowisko oskarżonego fachową prawniczą argumentacją, co przekreślało zarzuty, że brak osobistego wystąpienia oskarżonego D. M. miał wpływ na treść wyroku zapadłego w pierwszej instancji. Skoro zatem, w apelacji i w mowie końcowej przed sądem odwoławczym obrońcy oskarżonego D. M. przedstawili jego racje, także wspierając je fachową prawniczą argumentacją, czyni to nieuzasadnionymi zarzuty, że brak osobistego wystąpienia oskarżonego D. M. miał wpływ na brak uwzględnienia jego oceny materiału dowodowego oraz argumentów co do orzeczonej kary i innych rozstrzygnięć, podczas kontroli instancyjnej wyroku zapadłego w pierwszej instancji.

II. Jak już wyżej wskazano, zasługiwała na częściowe uwzględnienie także apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego Z. M. (1), gdyż rzeczywiście zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 nie uwzględniał szeregu istotnych okoliczności, nakazujących znaczące złagodzenie orzeczonej w stosunku do niego kary przez jej orzeczenie z warunkowym zawieszeniem wykonania.

Nie było także powodów, aby odrzucić prawną możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary w stosunku do oskarżonego Z. M. (1), z zastosowaniem względniejszego dla niego stanu prawnego, gdyż cele kary z art. 53 § 1 i 2 k.k., w szczególności po wielu latach od popełnienia przestępstwa art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., objętego zarzutem CIII (czyli od 10-12 sierpnia 2010r.), mogły zostać zrealizowane przez karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Jak słusznie podkreślał w apelacji obrońca oskarżonego, Z. M. (1) nie był dotychczas karany, przyznał się do zarzucanego mu czynu już w postępowaniu przygotowawczym i złożył obszernie wyjaśnienia (k. 6122-6125, 6136-6138, 8137-8138), które Sąd I instancji uznał za wiarygodne, a nadto obciążył nie tylko siebie, opisując swój udział w tym procederze, lecz także innych sprawców. Wyjaśnienia te były zbieżne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym z relacjami współoskarżonych: H. Z. i E. S..

Właściwości i warunki osobiste oskarżonego Z. M. (1), jego pogarszający się stan zdrowia, częste pobyty w szpitalu i zabiegi związane są z chorobą przewlekłą oskarżonego na serce, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa i postawa procesowa wskazują, że zachodzą podstawy do sformułowania pozytywnej prognozy, która jest nieodzowna dla zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, czyli przekonania, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa.

Z uwagi na to, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022r., sygn. akt III K 173/18 w stosunku do oskarżonego Z. M. (1) w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec niego, w punkcie LXVI części rozstrzygającej, kary 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby.

Koszty postępowania

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. – Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2022r. poz. 1184 z późniejszymi zmianami), tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu, zasądzono wymienionym oskarżonym w postępowaniu odwoławczym, po 1.200,- (jednym tysiącu dwieście) złotych, w tym podatek VAT, na rzecz:

- a) adw. A. S. za obronę oskarżonego R. T. (1);
- b) adw. M. N. za obronę oskarżonego Z. M. (1);
- c) adw. J. J. (1) za obronę oskarżonego J. C..

Wysokość wynagrodzenia adwokackiego wynikała z § 11 ust. 2 pkt 5 oraz § 17 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800) w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022r. sygn. SK 78/21 (Dz.U. z 2022r. poz. 2790),

którym stwierdzono niekonstytucyjność przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r., poz. 1714).

Ponadto, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 635 k.p.k., ze względu na zasady słuszności, zwolniono oskarżonych: R. T. (1), R. L. (1), K. D., D. M., Z. M. (1), J. C., D. A. i D. C. (1) od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, obciążając Skarb Państwa wydatkami postępowania odwoławczego, w tym zwolniono oskarżonych:

a) R. T. (1), R. L. (1), K. D. i D. A. od przypadających na nich opłat za obie instancje;

b) D. M., Z. M. (1), J. C., D. A. i D. C. (1) od przypadających na nich opłat za drugą instancję.

Uwzględniono przy tym sytuację osobistą, rodzinną, majątkową i zdrowotną oskarżonych, a także ich możliwości zarobkowe, jak również konieczność spłaty obowiązków naprawienia szkód.

Bogusław Tocicki	Piotr Kaczmarek	Andrzej Szliwa
------------------	-----------------	----------------